

DUO

ONDERWIJSONDERZOEK & ADVIES

Monitor passend onderwijs Leerkrachten basisonderwijs BIJLAGE

Utrecht, oktober 2018

Postbus 681

3500 AR Utrecht

Telefoon: 030 263 10 80

e-mail: info@duo-onderwijsonderzoek.nl

website: www.duo-onderwijsonderzoek.nl

Om welke redenen bent u niet tevreden over het samenwerkingsverband van de school? Wat zou het samenwerkingsverband kunnen verbeteren, waardoor de uitvoering van passend onderwijs beter verloopt?

Rode draad:

- Te weinig mankracht/middelen beschikbaar
- Extra werk gaat voornamelijk naar leerkracht in plaats van gedragsdeskundige
- Er worden geen praktische, toepasbare oplossingen aangedragen
- Wordt door leerkrachten te weinig ondersteuning ervaren (bijv. situaties waar enkel een rapport wordt uitgeschreven)
- Duurt te lang voordat hulp wordt aangeboden (mede door te lange administratie). Er worden bijvoorbeeld situaties genoemd waarbij eind schooljaar 2016-2017 aan de bel getrokken werd en een jaar later pas een eerste gesprek was met samenwerkingsverband.
- Te weinig expertise vanuit samenwerkingsverband
- Te grote afstand tussen leerkracht en samenwerkingsverband (mede doordat samenwerkingsverband vaak onzichtbaar/onbereikbaar is).

Oplossingen voor verbetering van samenwerkingsverband:

- Beter luisteren naar ervaring van leerkracht
- Betere (praktijk)ondersteuning van mensen in het werkveld
- Afstand tussen leerkracht/leerling en samenwerkingsverband verkleinen. Er worden ideeën gegeven die vooral de zichtbaarheid van het samenwerkingsverband kunnen vergroten.
- Sneller gerichte hulp aanbieden (i.p.v. lange administratie)
- Aandragen van betere passende oplossingen en kennis
- Meer geld, mankrachten en middelen beschikbaar stellen

Mee oneens

- Al het extra werk komt op het bordje van de leerkracht. Extra werkdruk in de klas. Veel extra gesprekken. Veel formulieren invullen.
- Als je als leerkracht aangeeft dat er problemen zijn komen ze eerst met lapmiddelen voor dat er actie wordt ondernomen. Teveel papier, teveel gepraat.
- Als vakdocent merk ik weinig van de ondersteuning. Eenmaal is voor een leerling iemand bij mij in de zaal geweest, maar dit had verder geen effect.
- Arrangementen worden aangepast of ingekort vanwege geldgebrek
- Beter luisteren naar de leerkracht. En niet een eigen traject opstarten!
- Beter naar de mensen in het veld luisteren
- Betere ondersteuning i.p.v. Een eenmalige observatie en daar een rapport van schrijven. Vooral leerlingen met gedragsproblemen hebben meer en betere begeleiding nodig dan wordt geboden.
- Betere ondersteuning voor leerlingen met extra onderwijsbehoeften
- Communicatie verbeteren en kijken naar de daadwerkelijke kennis en vaardigheden die er in de scholen aanwezig is. Nog steeds geen één geheel
- De afstand tussen leerkracht/leerling en het samenwerkingsverband. Te groot om efficiënt te kunnen werken (korte lijnen)
- De enorme papierwinkel en onderzoeken die gedaan moeten zijn voordat er iets aangevraagd kan worden. Een kind is daar niet bij gebaat. Die heeft hulp nodig. Stempel al dan niet, onderzoeken al dan niet. Meer geloof in de groepsleerkracht.
- De expertise van de begeleiders uit samenwerkingsverband is onvoldoende. Ik leer niets van ze
- De geldverdeling is onduidelijk
- De groeps grootte maakt passend onderwijs nagenoeg onmogelijk. Ambulant begeleiders kijken naar de behoefte van één kind, maar houden geen rekening met de groepsdynamiek.
- De groeps grootte zou kleiner moeten (naar 25ll per groep i.p.v. 30 nu). Meer handen in de klas om te ondersteunen.

- De interactie met het samenwerkingsverband loopt terug. Eind schooljaar 2016-2017 heb ik een leerling aangemeld waar ik eind schooljaar 2017-2018 een eerste gesprek met het samenwerkingsverband over had. Ze hadden ons van het kastje naar de muur gestuurd en kregen van Kentalis terug dat dit niet de goede weg geweest was. Hier gaat dan een schooljaar! Overheen. Daarnaast geeft het samenwerkingsverband aan dat we op school te lang 'doormodderen' met leerlingen en eerder hulp moeten vragen, maar als we hulp vragen, duurt het nog lang voordat er dan iemand komt kijken of andere actie ondernomen wordt. Ik had een leerling die 10 minuten is geobserveerd en waar de conclusie was dat er een taalprobleem was (wat mijn collega en ik overigens niet zagen) en we werden doorverwezen naar een observatie van cluster 2. Hier gaan dan maanden overheen voordat die komt observeren en die vroeg zich na 10 minuten af waarom er geen observatie vanuit cluster 4 gedaan werd, ze zeg geen taalprobleem. Dan kan je weer wachten op cluster 4. Uiteindelijk ben je een schooljaar verder voor er hulp is voor het kind, de ouders, de leerkracht, etc.
- De juiste mensen met de juiste kennis aanbieden
- De processen mogen korter zijn, waardoor er eerder hulp in de groepen ingezet kan worden. Hierdoor krijgen de kinderen eerder recht op de tijd en hulp waar ze behoefte aan hebben. Ook mag er meer geld komen om te bieden wat er in de praktijk nodig is.
- De regels worden steeds strikter, er worden steeds meer (werkdrukverhogende) eisen gesteld aan wat we op school doen, waardoor het vrijwel onmogelijk lijkt te worden nog passende hulp op school te krijgen.
- De trage verwerking van gegevens en terugkoppeling, het steeds opschroeven van de eisen, voordat er hulp komt. Te weinig financiële tegemoetkoming oor onderzoeken. Beter en snellere terugkoppeling naar de school en het samen zoeken naar werkelijke oplossingen in het belang van het kind.
- Dit is niet in beeld bij de leerkrachten
- Door de enorme berg papierwerk zijn de intern begeleiders lang bezig om kinderen aan te melden voor hulp bij zorgen. Dit was voorheen minder ingewikkeld. Ook zijn ze veel strenger om iets toe te laten. Begrijpelijk voor scholen die nog zaken op orde moeten maken, maar niet als je hier al ver gevorderd in bent.
- Duurt allemaal zo lang voordat er Stappen kunnen worden gemaakt
- Duurt erg lang voordat er werkelijk actie wordt ondernomen en je moet een (gevoelsmatig) dik dossier hebben wil je in aanmerking komen voor hulp.
- Er is genoeg kennis. Er is genoeg motivatie, maar het is niet (altijd) te doen. Het is niet altijd beter voor de kinderen. Veel kinderen zijn toch gebaad bij speciaal onderwijs
- Er is onvoldoende tijd en ruimte voor de kinderen die extra zorg nodig hebben. Een extra onderwijsassistent in elke groep zou een hele vooruitgang zijn. De leerkrachten willen alle kinderen op hun eigen niveau goed helpen, maar dit lukt nooit. Erg frustrerend.
- Er worden wel kinderen begeleid na een lange aanvraagprocedure. Ik ben een ervaren leerkracht. Wanneer ik aan de bel trek, dan hebben we in onze klas zeker hulp nodig. Vorig jaar was er niemand te vinden om te helpen bij de ondersteuning. Een half jaar geen begeleiding geweest.
- Er wordt te lang gewacht om II. Door te sturen naar speciaal onderwijs. Uiteindelijk wordt gemiddeld na zo'n 2 jaar II. Alsnog naar speciaal onderwijs verwezen!!!
- Er wordt te veel geobserveerd en gepraat en te weinig echt geholpen. De trajecten duren meestal te lang
- Er wordt te weinig geobserveerd, en te weinig daadwerkelijk snel naar oplossingen gezocht. Het duurt allemaal veel te lang, kind is de dupe van de vergaderingen, aanmelding moet meteen actie geven
- Er zijn te weinig ondersteuners en geen klassenassistenten
- Er zijn teveel lijnen, te grote afstand. Meer inzicht in de praktijk moet komen. En echte support bij een crisiskind
- Er zijn veel eisen waar je aan moet voldoen voordat je extra hulp krijgt of een verwijzing. Die eisen vragen een langdurige extra begeleiding van een leerling. Pas daarna mag je aankloppen bij het zorgteam. Dit geeft veel werkdruk.
- Er zouden meer middelen / personeel beschikbaar moeten zijn.
- Extra hulp is wegbezuinigd.

- Geen contact, wie zijn dit ?
- Handen in de klas
- Handen in de klas elke dag i.p.v. Leerkrachten te zeggen hoe en wat ze moeten doen.
- Het duurt allemaal veel te lang voordat er actie wordt ondernomen. Wij hebben op onze school in de kleuterbouw nu vier jaar achtereen één of meer kleuters met ernstige gedragsproblemen gehad. Deze kinderen zijn allemaal, na ongeveer een jaar, na veel observeren, vergaderen, verslagleggen, dingen uitproberen, naar het speciaal onderwijs gegaan. Wij als leerkrachten wisten bij wijze van spreken al na een week dat dat nodig was. Dit kostte allemaal veel energie, frustratie, tranen, boosheid. Het ging ten koste van groep, leerkracht, de leerling zelf en suddert door tot aan groep acht. Wellicht ligt dit niet zozeer aan het samenwerkingsverband, maar aan de regels van bovenaf.
- Het duurt te lang voor er praktisch iets opgesteld kan worden.
- Het duurt vaak erg lang voor een aanvraag is verwerkt, daarnaast verhogen ze steeds meer de toelatingseisen, het lijkt erop of ze het speciaal onderwijs willen sluiten
- Het gaat mij om de kinderen die een speciale aanpak nodig hebben v.w.b. Hun gedrag. De leerkracht moet door hun gedrag de gehele groep strak aanpakken, wat lang niet altijd nodig is voor de andere kinderen.
- Het gaat om administratieve zaken. Als het op papier maar klopt. Ib'ers worden ingezet voor managementtaken en niet voor handen in de klas. Dit geldt ook voor coaches, die adviezen geven, maar niet voor de klas komen. Verbetering zit echt in meer handen in de klas en goede verdeling van taken, evenals het teruggeven van autonomie van de leerkrachten, zonder te worden afgerekend hierop. Specialisme binnen de school kan beter ingezet worden.
- Het is erg bureaucratisch en daardoor traag en werkt eerder tegen dan mee. Het duurt soms bijna 2 jaar voordat een leerling uiteindelijk op een school voor speciaal onderwijs wordt geplaatst. Dit duurt dus veel te lang. Die hele periode zit het kind op de verkeerde.
- Het is onmogelijk om leerlingen die absoluut niet te hanteren zijn door gedrag of laag IQ, naar het SBO te verwijzen. Ik krijg geen steun, moet het zelf oplossen en geld wordt er al helemaal niet uitgegeven. Zeker in de bovenbouw is het motto: Die laatste 2 jaar kunnen dan ook nog wel even op het reguliere onderwijs.
- Het kind wat hulp nodig heeft, wordt een papieren kind; de adviezen van externen zijn goed bedoeld, maar vaak door de grootte van een groep (30 lln) moeilijk uitvoerbaar. ER wordt in mijn ogen te weinig gedaan/ rekening gehouden met de ervaringen en know how van leerkrachten.
- Het samenwerkingsverband komt vaak laat in actie. Er komen veel documenten aan te pas. Daarna kan er vaak maar beperkt hulp worden aangeboden. Er wordt teveel gekeken naar de behoefte van het individuele kind en niet hoe het kind in de groep kan functioneren. Leerkracht ervaart hier veel druk
- Het samenwerkingsverband zit teveel 'op de centen'. Verder is het een verschrikkelijke papieren rompslomp om gelden aan te vragen voor de begeleiding van zorgleerlingen. Dit lijkt voor mij ontzettend op wantrouwen t.o.v. Mij als leerkracht. Na meer dan 30 jaar ervaring weet ik echt wel hoe ik met probleemleerlingen moet omgaan, maar voor sommige leerlingen is het echt nodig dat er extra geld vrij komt voor ondersteuning. Ik vraag niet zomaar begeleiding aan voor een kind.
- Het samenwerkingsverband komt 1x per week langs om met de lln te werken, dit is eigenlijk te weinig...
- Het vastlopen van leerlingen werd bij de leerkracht neergelegd. Terwijl je al het mogelijke doet, wordt er gekeken naar leerkrachtgedrag, terwijl deze leerlingen gewoon in het speciaal onderwijs thuis horen. Hier maak je goede leraren onzeker mee.
- Het werkt niet
- Het zou fijn zijn als de verschillende kwaliteiten op de verschillende scholen beschikbaar zijn voor alle scholen.
- Het zou prettig zijn wanneer ze niet een metersdik dossier willen hebben en het de school moeilijk maakt om passende hulp te vinden
- Hoogbegaafde leerlingen vallen soms tussen wal en schip.
- Ik ben niet tevreden over het passend onderwijs, kinderen met gedragsproblemen zijn beter af op het speciaal onderwijs.

- Ik heb het idee dat de hulpvraag die wij hebben regelmatig wordt afgedaan met een 'tijdelijke' oplossing. Op het moment dat je als leerkracht hulp vraag wil je alleen geen tijdelijke oplossing voor een structureel probleem. Hierdoor blijft het ongemak aanwezig. Een spagaat omdat je er niet voldoende kan zijn voor de 'normale' leerling en ook niet in staat bent om de leerling die zorg nodig heeft te geven wat hij/zij verdient.
- Ik kom handjes te kort in de klas!
- Ik merk helemaal niks van een samenwerkingsverband. Er is steeds alleen overleg met ib'ers.
- Ik merk hoegenaamd niets van het samenwerkingsverband. Ze kennen alleen arrangementen toe. Geen scholing e.d.
- Ik merk weinig van het samenwerkingsverband. Ik krijg geen begeleiding of iets vanuit deze samenwerking. Alles verloopt via via en dan duurt soms maanden voordat ik reactie krijg op mijn hulpvragen
- Ik vind de mensen die via onze stichting de leerkrachten moeten begeleiden en de goede weg moeten wijzen niet capabel zijn. Enkele leerkrachten weten meer dan onze ib'er en onze zorgcoördinator willen iedereen binnen houden terwijl sommige kinderen beter af zijn op het speciale onderwijs. Ze worden nu vaak veel te laat of niet doorverwezen.
- Ik voel mij niet gesteund bij ernstige (gedragsproblemen) in de overvolle klas (32). De gemiddelde leerling krijgt volgens mij veel te weinig aandacht. Doordat het onderzoek pas in onze groep opgestart kan worden gaat er veel tijd overheen voordat er een diagnose/aanpak is en dan zitten de kinderen al in groep 3.Van het samenwerkingsverband merk ik weinig. Initiatieven moeten altijd van ons komen.
- Ik weet dat het samenwerkingsverband er is. Ik ben bekend met geldstromen e.d. Maar op de werkvloer merk ik weinig van wat zij daadwerkelijk doen. Dat gebeurt voor de mensen op de werkvloer op de achtergrond. Wij weten onvoldoende wat daar in de praktijk gebeurt.
- Ik zou meer mensen bij ons in de school willen zien die expert zijn op het gebied van bepaalde leer-gedragsproblemen.
- In een klas met 30 leerlingen waaronder SBO leerlingen is een uitdaging omdat in je eentje te doen. Ik mis handen in de klas die deze kinderen extra zorg kunnen geven. Omdat je het vaak alleen moet doen kan dit werkdruk opleveren. Tevens merk ik dat veel aandacht uitgaat naar leerlingen die specifieke zorg nodig hebben waardoor de aandacht minder wordt bij reguliere leerlingen. Het gedrag van SBO leerlingen die op hun tenen lopen kan een aardige impact hebben op je groep. Tevens merk ik bij collega's dat er soms ook te weinig expertise is betreffende zorgleerlingen. Als een leerling flipt in het SBO heb je een achterwacht die het kind op kan vangen. In het reguliere onderwijs is dit vaak niet het geval. Hierdoor kan ik soms de veiligheid van mijn groep niet waarborgen. Dit is een zorgelijke ontwikkeling.
- In geval van nood wordt er een onderwijsassistent gestuurd voor ondersteuning , die ik dan moet begeleiden en instrueren, dat kost mij dan weer extra tijd en de uren overleg met het samenwerkingsverband levert mij veel stress op en eindelijk in de boven- bouw vertrekt de leerling uit het reguliere onderwijs. Al die jaren verspilde energie.
- In mijn beleving moeten we (te)veel zelf oplossen en blijft het een zeer moeizame weg om kinderen die echt beter af zijn op een SBO-school, te laten plaatsen.
- Je loopt soms tegen een muur aan. Als je handelingsverlegen bent is het lastig om de juiste hulp te krijgen.
- Je moet continu hetzelfde verhaal over een bepaalde leerling aangeven. Er wordt weer geobserveerd, tips gegeven. Je krijgt het gevoel dat je faalt als leerkracht terwijl je er alles al aan hebt gedaan. Na een jaar is toch de conclusie dat je het maar 'zelf' moet doen en dat het samenwerkingsverband geen arrangement of iets anders aan kan bieden.
- Je werkt met zoveel instanties samen en je ziet te veel gezichten. Er wordt heel veel overleg gepleegd maar tot concrete stappen komt het vaak laat en kost veel tijd.
- Kijk naar wat het kind nodig heeft. Dit is bij voorbaat al het gewone reguliere basisonderwijs en het woord speciaal onderwijs is vloeken in de kerk. Geen eerlijke afweging is meer mogelijk. Er wordt van te voren al een koers bepaald. Pure geldkwestie m.i.
- Kinderen die naar speciaal onderwijs zouden moeten, blijven te lang bij ons op school. Daardoor staat hun ontwikkeling onnodig lang stil en gaat hun welbevinden achteruit.

- Kinderen hebben wel behoefte aan: extra instructie, extra uitleg bij sociale problematiek. Dit alles kost extra handen en dus extra geld. Je kan niet op 'rugzakjes' bezuinigen en kinderen niet meer verwijzen naar SBO. Er zijn teveel problemen, waardoor lesgeven niet meer mijn hoofdtaak kan zijn. En dat vind ik schokkend, want dat is mijn hoofdtaak.
- Komen nu vaak met oplossingen die al geprobeerd zijn. Zien alleen het kind met een onderwijsbehoefte en niet de hele groep
- Kortdurende ondersteuning wordt pas na een aantal weken door samenwerkingsverband opgepakt. Adviezen zijn minimaal. Zorgen omtrent leerling blijven. Passend onderwijs moet meer tijd voor leraren geven. Expertise vaak in huis, maar geen ruimte om ze in school in te zetten. Collega's kunnen elkaar ook veel tips geven, maar geen ambulante tijd voor.
- Korte wachttijden, minder papierwerk. Minder tekst en uitleg, voordat men overgaat tot het bieden van de gevraagde hulp.
- Kortere lijnen, minder bureaucratie, snellere procedures
- Kost te veel tijd en rendement is slecht
- Lange wachttijden, veel lijnen die op elkaar moeten wachten.
- Lange wachttijden, gedoe over niet goed ingevulde formulieren, veel tijd met invullen van formulieren omdat die van hen moeten zijn, bureaucratie dus, veel afhouden, te druk waardoor weinig tijd. Dure overlegmomenten met heel veel personen.
- Ligt wellicht niet zozeer aan het samenwerkingsverband, maar je mist gewoon handen in de klas. Zoveel leerlingen hebben speciale behoeften en daar kom je simpelweg niet aan toe. Wanneer kinderen ondersteuning krijgen is dit een half uur tot een uur per week, de rest van de uren zitten ze in een reguliere groep en krijgen zij en hun klasgenoten daardoor niet het onderwijs waar ze recht op hebben. Verwijzing van kinderen duurt erg lang en er gaat veel papierwerk inzitten.
- Meer advisering, beter bereikbaar, informeren over de mogelijkheden
- Meer begeleiding bieden in het proces en eerder toestemming verlenen om een leerling toch naar het speciaal onderwijs te laten gaan. Eerst moet alles op papier worden aangetoond en vinden er meerdere gesprekken plaats. Eer dat alles rond is ben je weer meer dan een jaar verder en heeft er al heel veel tijd en energie in gezeten.
- Meer expertise leveren i.p.v. alleen maar dossiers over leerlingen
- Meer geld voor ondersteuning vrij maken
- Meer handen in de groep voor de zorgleerlingen. Het opvallende gedrag verstoort te vaak de hele groep. Als leerkracht moet ik me te vaak op een klein groepje opvallende kinderen richten. Daarbij vergeet ik de 'normale' kinderen. Bovendien werk ik ook in een combinatiegroep en dan heb je als leerkracht veel instructiemomenten. Die instructie wordt te vaak onderbroken door afwijkend gedrag van de zorgleerlingen. Ik wil graag de zorgleerlingen behouden op onze school, maar dan hebben we gewoon meer mensen nodig die meehelpen om die kinderen te ondersteunen. Nu is het weer op het (volle) bord van de groepsleerkracht terecht gekomen. Ik wil me ook graag verdiepen in de problematiek van de zorgleerlingen, maar qua tijd lukt me dat niet. Mijn dag is al helemaal vol met de zorg van/voor mijn klas. Ik heb te weinig uren in mijn dag.
- Meer handen in de klas
- Meer handen in de klas en dan met name specialisten die weten hoe ze met deze zorgkinderen om moeten gaan
- Meer handen in de klas en minder administratieve rompslomp voordat een lln. Die hulp krijgt die hij/zij nodig heeft. Snellere adequate hulp voordat iets escaleert en de leerling en leerkracht dan pas hulp krijgen.
- Meer handen in de klas,
- Meer handen in de klas, meer ondersteuning.
- Meer concrete aanwijzingen wat we kunnen doen. Duidelijke lijn trekken, vooral bij gedrag.
- Meer handen in de klas. Die paar uurtjes per kind schiet niet op.
- Meer hulp en begeleiding. Passende tips
- Meer individuele deskundige begeleiding voor het kind zodat de leerkracht tijd heeft voor de andere leerlingen .
- Meer kennis delen met leerkrachten. In gesprekken met ouders ervaar ik soms gebrek aan know how. Over de mogelijkheden die het samenwerkingsverband biedt en ook over specifieke ondersteuningsbehoeften van leerlingen.

- Meer observaties. Niet aanmodderen een aankijken. Bij melding van leerkracht direct handelen.
- Meer praktijkondersteuning
- Meer ruimte en tijd voor samenwerking, maar dat gen ten koste van andere essentiële onderdelen van het onderwijs
- Meer tijd en ondersteuning voor IIn die dat nodig hebben
- Meer tijd voor ambulante begeleiding zou helpen
- Minder administratie, meer tijd voor de kinderen en waar het echt om gaat
- Minder bureaucratisch werken. Meer handen en specialisten in de klas en op school.
- Minder gesprekken voeren en daadwerkelijk met deze kinderen aan de slag gaan.
- Minder overleg maar meer doen.
- Minder papieren rompslomp!
- Minder papierwerk. Wil je een leerling verwijzen dan is een IB-er minsten een week (40 uur !) Kwijt aan de papierwinkel. En dan komen daar de uren nog bij die een leerkracht van het betreffende kind eraan besteedt. Daarna wordt het nog door meerdere mensen bekeken en beoordeeld. Zet deze mensen voor een groep.
- Minder wisseling van mensen bijv.
- Mogelijkheid/ruimte om bij elkaar in de klas te gaan (eigen school duo school). Meer handen in de de groep
- Naar mijn idee moeten acties voor kinderen veel sneller kunnen Dit is beter voor het kind
- Nauwelijks zichtbaar en benaderbaar. Geeft heel veel extra werk om een vraag te stellen. Adviezen zijn nog te weinig concreet en praktisch uitvoerbaar. Moet je alsnog zelf heel veel doen om gekregen adviezen om te zetten in de dagelijkse praktijk.
- Niet alleen het SWV, maar ook de samenwerking tussen SWV en andere instanties. Het is niet duidelijk naar welke scholen een IIn in de regio verwezen kan worden met diens problematiek.
- Omdat wij een ander samenwerkingsverband hebben dan waaronder ons bestuur valt.
- Onbereikbaar, ze geven onpraktische adviezen. Het blijft ook bij advies, en niet altijd nuttig
- Ons samenwerkingsverband werkt met een andere visie en kijk op kinderen hierdoor sluiten mijn zorgbehoeftes niet aan op het aanbod en ondersteuning van het samenwerkingsverband.
- Onzichtbaar, onmerkbaar.... Loket gemeente is helemaal draak
- Ook zij hebben een hoge werkdruk. Duurt soms lang, contact niet altijd snel te realiseren.
- Ook zij hebben te weinig tijd. Lange wachtrijen of geen geld.
- OP het moment dat wij een leerling aanmelden voor zorg, duurt het meer dan een half jaar tot een jaar voordat hij/zij de hulp krijgt die nodig is. Het lijkt wel alsof het samenwerkingsverband ons als professional niet serieus neemt.
- Passend onderwijs deels afschaffen en meer kinderen weer naar het speciaal onderwijs doorverwijzen. Wij kunnen de kinderen niet bieden wat ze nodig hebben. Gebrek aan mankracht en middelen.
- Passend onderwijs is in principe een bezuinigingsmaatregel; dus in de basis gaat het al fout.
- Samenwerkingsverband vraagt vaak te lang om ondersteuning vanuit school, terwijl wij behoefte hebben aan ondersteuning van externen. Er wordt te lang afgewacht. Daarnaast zijn de adviezen van externen vaak niet goed uit te voeren in de praktijk.
- Sneller meedenken Minder administratieve rompslomp
- Sneller reageren, het is een log apparaat. Te weinig investering in extra handen in de klas, extra zorg voor leerlingen die dat nodig hebben.
- Sneller verwijzen i.p.v. tijdelijke oplossingen bieden.
- Snellere communicatie. Het is moeilijk een kind te verwijzen naar het speciaal onderwijs. Dit moet echt sneller kunnen als de leerkracht ziet dat dit echt nodig is.
- Snellere doorverwijzing naar SBO. Kinderen gaan nu veel te laat naar SBO, omdat er eerst van alles op school MOET worden gedaan. Hierdoor suddert dit te lang en zijn veel meer kinderen en leerkrachten de dupe.
- Te algemeen, elke school binnen het verband heeft dezelfde problemen
- Te veel gedoe
- Te veel papiermassa. Het samenwerkingsverband kijkt alleen naar 1 leerling die extra ondersteuning nodig heeft maar kijkt niet hoe de oplossingen passen in een klas van 30 leerlingen. Passend onderwijs past gewoon niet!

- Te veel papierwerk moeten invullen voor hulpvragen
- Te weinig personeel waardoor er niet bepaalde zaken niet goed uitgevoerd kunnen worden.
- Te weinig specialisatie, lange procedures, omslachtig, veel papierwerk, soms heel erg star in het invullen van papierwerk. Voegen vaak niets toe voor leerkrachten met veel onderwijservaring.
- Tekort aan georganiseerde bijeenkomsten, informatie, cursussen m.b.t. Mogelijkheden, waar in te schakelen hulp, hulpmiddelen, versterking mankracht in de klas.
- Teveel bureaucratie
- Teveel pappen en nathouden.
- Vaak niet echt nuttige tips die je krijgt. Niet de goede expertise!
- Van mij als groepsleerkracht wordt simpelweg te veel gevraagd. Ik moet te veel bordjes op een dag draaiende zien te houden, zonder dat ik daar zelf voldoende voor ben opgeleid en zonder echt praktische hulp van het samenwerkingsverband. Een keer in de maand voor een (te) lang gesprek na schooltijd langs komen, aanhoren wat ik allemaal geprobeerd heb, met tips en ideeën komen die ik uit moet voeren en die veelal geen rekening houden met de rest van de aandacht die ik moet geven aan meerdere kinderen in de groep. Ik sta achter de theorie m.b.t. Passend onderwijs, maar stel vast dat er echt onvoldoende voorwaarden geschapen zijn, om het ook maar enigszins tot een succes te kunnen maken. Sterker nog, "gewone" leerkrachten worden overvraagd en raken gefrustreerd c.q. Overspannen, omdat zij dagelijks naar huis gaan met de gedachte dat zij weer niet hebben kunnen doen, wat eigenlijk nodig was voor de kinderen!
- Veel 'oplossingen' moeten eerst uitgevoerd worden in de klas, terwijl er geen verbeteringen zichtbaar zijn en de uiteindelijke oplossing (overplaatsen naar SBO) alleen maar vooruit geschoven wordt.
- Veel minder papierwerk.
- Veel regeltjes en papierwerk dat gedaan moet worden. Dit zorgt voor extra werkdruk. Ook vind ik de houding van de mensen waarmee wij op school in aanraking komen m.b.t. Zorgleerlingen negatief en weinig behulpzaam en meedenkend. Ik baal ervan dat labelen nodig is om leerlingen goed te kunnen ondersteunen binnen een school.
- Veel te weinig uren extra ondersteuning. Door verwijzing naar sociaal onderwijs duurt te lang - veel te veel papierwerk
- Veel veranderingen.
- Voelt als een ver- van- mijn- bed- show.
- Voor de leerkrachten is het SWV nagenoeg onzichtbaar!
- Voorheen hadden wij twee gedragspecialisten in de school en deze vingen de zorgleerlingen op. Inmiddels gebeurt dat via het samenwerkingsverband, maar de kwaliteit is stukken minder dan dat wij het zelf in school geregeld hadden met de rugzakgelden. De werkdruk voor leerkrachten is hierdoor ook veel hoger.
- Voorlichting geven over hun taken op onze school
- Wanneer er hulp gevraagd wordt, hebben we het meest denkbare in de klas al uitgevoerd en geprobeerd. We worden dan weer terug gestuurd met de opdracht dingen te gaan doen die wij al lang geprobeerd hebben in de klas en je daardoor weer terug bent bij af en zo het hele traject nog veel langer duurt.
- Wanneer er leerlingen zijn met een heftige problematiek en de school niet in de ondersteuningsbehoeften kan voorzien wordt er gekeken naar een SO/SBO. Wanneer deze echter vol zitten (zoals nog steeds in Den Haag) wordt er niet samen verder gekeken voor deze leerlingen en belandt het tussen wal en schip of van kastje naar de muur.
- We ervaren weinig vertrouwen in onze samenwerking. Bij kinderen bij wie het niet lekker loopt moeten eerst alle stappen doorlopen worden terwijl je aan het begin al merkt dat kinderen het niet redden op een reguliere school. Zo gaat onnodige tijd en heel veel energie verloren.
- We kunnen als scholen prima zelf bepalen welke leerlingen extra hulp nodig hebben. Door een samenwerkingsverband heb je veel extra kosten die onnodig zijn. Wanneer samenwerkingsverband bepaalt dat je geen geld krijgt moet je het daarmee doen, terwijl de uitvoerders tegen problemen aanlopen.
- We worden vaak van het kastje naar de muur gestuurd.
- Weinig betrokkenheid, dingen blijven stilstaan
- Welk samenwerkingsverband? Die hebben het zo druk dat ze veel te weinig tijd hebben om überhaupt in beeld te komen. Scholen met grote behoeftes staan vooraan.

- Weten het beter, maar komen niet met praktische tips.
- Wij krijgen geen respons van het samenwerkingsverband op onze school. Het enige wat we krijgen is iem. Die komt eventjes kijken in de klas en komt met suggesties/ideeën waar we niets mee kunnen in groepsverband. Het is altijd op het individuele kind gericht. Verbeterpunt: Luister naar leerkracht. Begeleiding kan veel beter.
- Wij zouden veel meer gebruik willen en kunnen maken van hun expertise.
- Ze geven standaard oplossingen die op onze school niet passen. We moeten zelf elke keer aangeven dat we niet klassikaal werken. Het zou fijn zijn als ze zelf met oplossingen komen.
- Ze zijn eigenlijk vnl. "onzichtbaar"
- Zichtbaarheid en inkorten van bureaucratie
- Zijn weinig zichtbaar. Wanneer er iets nodig is (budget) is er te veel bureaucratie

Rode draad:

- Meer praktische hulp in de klas, nu komt vooral veel van de verantwoording bij de leerkracht terecht en wordt er een hoge werkdruk ervaren.
- De 'reguliere' leerling is de dupe omdat enkele leerlingen die eigenlijk in het speciaal onderwijs horen alle aandacht opeisen.
- Er zijn teveel administratieve taken en lange procedures waardoor hulp lang op zich laat wachten.
- Er is een te grote afstand tussen de leerkracht/leerling en het samenwerkingsverband.
- Er worden te weinig praktische, toepasbare adviezen en oplossingen aangedragen door het samenwerkingsverband.

Mogelijke oplossingen:

- De kinderen die meer hulp behoeven direct naar het speciaal onderwijs sturen.
- Meer mankracht in de klas die kan bijdragen aan de praktische uitvoering.

Helemaal mee oneens

- Bij de aanvraag bij MDO mag degene die het kind onderzoekt geen diagnose zoals bijv. ADHD stellen. Kind wordt dan weer doorverwezen naar een psychater. Zonde want degene die via MDO het kind op school heeft geobserveerd en getoetst, kent het kind/de ouders, de school en heeft een beter beeld van dit kind. Daarna begint het weer van voor af aan bij de psychiater. Zonde van de tijd en energie die er door MDO en school ingestoken is. Er is geen begeleiding vanuit het mdo. Die moet door ouders ergens anders aangevraagd worden en vaak zelf bekostigd worden. Hierdoor wordt het kind soms niet behandeld, helaas. De begeleiding naar de school toe na de diagnose is slecht. Je hebt het gevoel dat je het verder maar moet uitzoeken.
- Bijeenkomsten zijn voor directie en IB. Horen daar wel iets van maar niet genoeg denk ik.
- Dat is lastig om zo te beantwoorden. Ik merk niet veel van een samenwerkingsverband iig.
- De adviezen die ze geven zijn ver beneden de 'maat'. Ze hebben te weinig tijd. Herhalen dingen, helpen ons niet verder. Ze komen met adviezen die hopelijk standaard gedaan worden. (consequent e.d.)
- De afstand is veel te groot. Lang wachten op hulp. Traject hulpvragen duurt veel te lang. Hulp is niet beter dan de kennis die al in de school is. De deskundigen kennen de leerlingen om wie het gaat niet. De deskundigen komen even in je groep kijken. Veel te kort. De deskundige kennen de leerkracht niet.
- De gelden voor passend onderwijs worden niet goed verdeeld. Het is voor ons onduidelijk waar het naartoe gaat. In de klas zien we dit namelijk niet terug. Door de werkdrukregeling heb ik extra handen in de klas gekregen, maar dit was voorheen niet aanwezig.
- De gewone leerling is de dupe van het aandachttekort
- De samenwerking is sterk afhankelijk van de persoonlijke invulling van de medewerkers van het samenwerkingsverband. Het uitvoeren van de protocollen zonder de school te kennen en zich daar aan aan te passen, werkt een enorme administratieve rompslomp in de hand.

- De werkdruk wordt hoger en hoger. Het concept is niet bedacht door de mensen die er wel verstand van hebben: de werkvloer. Het gaat natuurlijk om de constante schakeling in mindset. Dat levert werkdruk op. Daarnaast zijn alle kinderen er niet mee geholpen en krijgen per definitie niet wat ze verdienen. De leerkracht ook niet.
- Deze kinderen nemen teveel ruimte en tijd in t.o.v. de rest. En dat komt niemand ten goede!
- Door de vaak negatieve manier van aandacht vragen van een zorgleerling, heb ik veel te weinig tijd voor andere kinderen
- Door gesprekken met passend onderwijs ervaar ik alleen maar nog hogere werkdruk.
- Er is geen tijd!! Door te grote klassen (boven de 30) en vervangingsproblematiek (vaak klassen draaien alleen van 60 kinderen) en dan al het voor en nawerk... Er is geen tijd. Ik ben nog nooit geholpen door het samenwerkingsverband! In moet noodgedwongen ook fulltime voor de klas. Er is geen geld en geen tijd voor passend onderwijs!
- Er is momenteel helemaal geen contact tussen de scholen en experts. Alleen de ib'er weet ze met moeite te contacteren
- Er komt vooral veel extra werk bij de leerkracht terecht: het aanvragen van een arrangement voor een leerling of groepje leerlingen kost veel tijd doordat er veel papierwerk bij komt kijken. Voor er middelen vrijkomen en een kind gerichte hulp kan krijgen, is er vaak al veel tijd verloren gegaan. Ook de gesprekken met ouders, orthopedagoog en externen kosten veel tijd. Het idee om kinderen zoveel mogelijk samen naar school te laten gaan, spreekt mij aan, maar niet ten koste van de veiligheid van en aandacht voor de andere leerlingen in de groep en de extra werkdruk voor de leerkrachten. Het moet voor de leerkrachten gemakkelijker gemaakt worden om zorgleerlingen in de klas te hebben door op een minder bureaucratische manier om te gaan met het beschikbare budget en leerkrachten meer te ondersteunen als er bijzondere zorg nodig is: extra handen, kennis van deskundigen en adviezen die uitvoerbaar zijn in een groep waar vaak al rekening gehouden moet worden met 3 verschillende niveaus. En als een kind toch echt beter naar een speciale school kan, dat dit dan ook goed is en er niet 'gefaald' is wat betreft passend onderwijs.
- Er worden veel plannen bedacht, individueel zijn ze uitvoerbaar, in de groep niet. Het kost de leerkracht te veel aandacht en energie en dit gaat echt ten koste van de andere kinderen. De kinderen krijgen niet waar ze recht op hebben.
- Er wordt niet geluisterd naar leerkrachten. Er wordt ons formulieren die ingevuld moeten worden zijn erg amateuristisch, het kost ontzettend veel geld en het lost uiteindelijk helemaal niets op! De leerkrachten zijn er maar druk mee en het samenwerkingsverband bepaald omdat ze de macht hebben. Afschaffen is de beste optie!
- Er zijn geen mogelijkheden voor bijscholing die afgestemd is op individuele behoeftes. Geen geld, geen tijd, geen opvang in de klas. Geen extra begeleiding door een ib'er. Door ziekte van Ib'er geen vervanging of andere mogelijkheden. Geen belangstelling van bestuur/.
- Gedragsmoeilijke kinderen blijven vaak te lang op school. Meer mogelijkheden voor Speciaal Onderwijs
- Geen idee maar duurt te lang voordat ik naar speciaal i verwijs worden doorverwezen
- Geen ondersteuning bieden voor de leerkracht, maar echt daadwerkelijk meer handen in de klas bieden om!!!!!!
- Het is een logge instantie. Ze hebben geen enkel gevoel voor het kind en gaan alleen voor de administratie en de cijfertjes. Luisteren niet naar de leerkracht en komen met bizarre adviezen die bovenstaande onderstrepen.
- Het is niet ons samenwerkingsverband. Het is de gehele regeling. Belachelijke structuur. Er wordt enorm veel 'overleg' gepleegd, heel veel bovenschoolse vergaderingen. De tijd, het geld moet naar de klassen. Naar onderwijsassistenten, maar liever nog kleinere klassen!!!!!!
- Het Samenwerkingsverband kent de problemen op de werkvloer niet. Ondersteuning op de werkvloer is noodzakelijk. Geen korte theoretische ondersteuning of een paar bezoeken van een zogenaamde expert, maar meer handen in de klas. Laat bestuurders verplicht minimaal 1 dag per 2 weken meewerken op scholen. Niet alleen lesgeven, maar ook de hele administratie bijhouden. Laat bestuurders verplicht iedere 2 weken een zorgaanvraag van een leerling invullen en de administratie daarvan bijhouden. Dat mag echter pas beginnen om 16.30, na de gewone lesdag, de administratie en de lesvoorbereiding.

- Het zou beter toegankelijk kunnen zijn. Nu veel papieren gedoe, het duurt lang om iets geregeld te krijgen. Te veel mensen moeten er hun zegje over doen, de zogenaamde specialisten. Men vergeet dat de leerkracht de professional is die weet waar hij over praat. Beter luisteren naar de werkvloer i.p.v. Weer een observatie.
- Ik denk niet dat onze school iets extra's moet doen. Wij doen er namelijk alles aan om de 'bijzondere' leerlingen te begeleiden.
- Ik ben van mening dat het hele 'passend onderwijs' afgeschaft moet worden. Stomste zet ooit! Zo veel leerlingen die hiervan de dupe zijn!
- Ik heb geen idee wat zij doen, het blijft allemaal erg vaag.
- Ik hoef geen advies of opleiding of training. Ik hoef ook geen begeleiding van een uurtje per week van een kind. Het is ook niet zo dat de tijd die ik aan bepaalde kinderen besteed voor hn begeleiding ten koste gaat van gewone kinderen. Het probleem is dat kinderen met gedragsproblemen de hele dynamiek in een klas zo ontzettend beïnvloedden dat alles om hen en hun ouders draait. Ouders die vervolgens op hun strepen staat omdat hun kind recht heeft op passend onderwijs. Volgens de regels moet je aantonen dat dat passende onderwijs niet door de school geboden kan worden, maar dan ben je twee jaar verder en heeft de klas en de leerkracht er heel wat negatieve ervaringen bij
- Ik vind passend onderwijs helemaal geen onderwijsverbetering!
- Ik vind het een verzwaring van het onderwijs. De kinderen die extra aandacht nodig hebben, krijgen het wel. Maar de middenmoot moet zich maar redden. Dat vind ik jammer. Dat vind ik geen passend onderwijs. Je moet zoveel wegen bewandelen voor er eens actie ondernomen wordt. Moet er weer geobserveerd worden, blablabla. Wij zijn toch de professionals, wij hebben het toch geconstateerd en vragen hulp om het kind beter te kunnen helpen enz. Of door willen verwijzen.
- Ik weet niet wat zij precies doen, krijg er geen hulp van.
- Ik zie geen mensen, roep om hulp maar het is allemaal niet ernstig genoeg. 30 kinderen in de klas, 6 autisten en 3 adhd ers... Mag het allemaal zelf regelen.
- In plaats van extra handen in de klas zijn er alleen maar meer mensen gekomen die praten over de kinderen en geen directe bijdrage in de klas leveren. Daarnaast moeten wij zoveel extra administreren dat je bijna geen vragen meer durft te stellen, omdat je dan zoveel extra werk op je hals haalt. En als we in gesprek gaan dan voel ik me niet serieus genomen. Het lijkt wel of ik een verhoord wordt of ik wel genoeg geprobeerd heb met een kind. En geloof me, wij melden kinderen pas aan als we zelf al van alles geprobeerd hebben.
- Je hoopt dat ze zowel naar het belang van het individuele kind kijken als naar de haalbaarheid in een klas. Er moet te vaak doorgedaan worden met nog even dit proberen nog even dat proberen. Dit gaat echt ten koste van alle andere kinderen in de klas en de individuele leerling die zorg behoevend is. Het kind wordt te onzeker en heeft vaak echt specifieke zorg nodig.
- Je ziet ze niet, je weet niet wat ze doen en wat ze bieden. De zak geld moet verdeeld worden, maar de verdeelsleutel is onduidelijk. Misschien is die info bij de IB, directie wel bekend, maar mij niet.
- Kinderen met speciale aandacht worden beter geholpen op speciaal onderwijs. Leerkrachten regulier onderwijs zijn hiervoor niet goed geschoold en bovendien zijn er nog steeds veel te grote groepen. Reguliere kinderen moeten hun normale aandacht kunnen krijgen. Iedereen passend onderwijs geven op de juiste plek.
- Kleinere groepen. Geld voor arrangementen verstrekken geen enorme hoeveelheden papier werk bij aanmeldingen af vragen wanneer een leerling extra ondersteuning nodig heeft mee handen in de klas
- Leerlingen die op het speciaal onderwijs beter af zijn, worden niet zomaar toegelaten.
- Leuke ideeën, maar de uitwerking is niet te doen met de grote klassen van onze school
- Minder regels, minder overleg, meer daden, mensen die met het kind werken in plaats van over het kind praten. Zonde van al het geld dat nu naar personele kosten gaat, van dat geld kan je ook onderwijsassistentes aan het werk zetten. Mensen die het kind echt zien.
- Om passend onderwijs mogelijk te maken zijn veel meer leerkrachten nodig. En dat is niet haalbaar.

- Passend onderwijs werkt gewoon niet. Sommige kinderen zijn gewoon beter af op het speciaal onderwijs. De rest van de groep lijdt er gewoon onder! Qua aandacht, maar zeker ook de veiligheid van de andere kinderen. Wanneer ik eindelijk een leerling op het speciaal onderwijs had gekregen, was het een verademing voor de groep, de dynamiek veranderde zichtbaar! En ik had weer meer tijd voor alle andere leerlingen. Die waren zoveel te kort gekomen doordat AL mijn aandacht ging naar mijn zorgleerling! Passend onderwijs is meer onderwijs voor de "bijzondere" leerling. En absoluut NIET passend voor alle andere leerlingen binnen mijn klas. Dus een prachtig idee, maar alleen passend voor een paar leerlingen binnen een klas. En absoluut niet passend voor 25 anderen! De groep is de dupe van een paar leerlingen! Voelen zich niet veilig wanneer er ook nog eens agressief gedrag binnen de klas is. Passend onderwijs is net zo iets als een pedofiel zwemleraar maken! Passend voor 1, maar rampzalig voor de anderen!
- Procedures die veel te lang zijn en duren
- Samenwerkingsverband is een logge organisatie die alleen maar uitgaat van het begeleiden van de leerkracht. Ik weet prima op welke manier ik met een zorgleerlingen moet omgaan maar door de groepsgrootte lukt het mij niet hen te bieden wat er nodig is. Ook de toename aan problematieken in mijn groep zorgt daarvoor. Samenwerkingsverband moet investeren in kinderen.
- Samenwerkingsverband? Welk samenwerkingsverband???
- Te veel bureaucratisch, te weinig extra handen in de klas, te veel poortwachtersfunctie, oordelen zonder kind gezien te hebben, afschuivend van problemen, die organisatie kost veel geld, te weinig speciaal onderwijs mogelijk.
- Te veel zorgleerlingen in een groep. Daar zijn onze groepen met meer dan 30 I.I. Niet geschikt voor. De gewone leerlingen krijgen te weinig aandacht, die moeten alleen maar zelfstandig werken, terwijl de leerkracht zich een slag in de rondte werkt om alle zorgleerlingen te begeleiden. Daarnaast werkt het zeer werkdruk verhogend, want na schooltijd is het een komen en gaan van allerlei zorgverleners waarmee je om de tafel moet. Je correctie en voorbereiding is niet meer te doen. Op deze manier is het echt niet meer leuk in het onderwijs!
- Teveel administratie, te weinig ondersteuning in de praktijk.
- Teveel gesprekken en te weinig of geen daadwerkelijke hulp in de klas.
- Veel wisselingen, zeer traag werkend
- Verwacht veel meer ondersteuning, krijgen we niet
- We hebben een goed Ib'ër, een goede deskundige, maar er is te weinig hulp in en rond de klas. Of tegenstrijdige belangen... Rust in de klas + meer prikkels in de klas. Er zou sneller overleg en onderzoek plaats moeten vinden. Daarnaast zouden bijvoorbeeld deskundigen meer moeten aansluiten bij de werkwijze van de school. Wij werken met STAAL de deskundigen met de blokjesaanpak... Geen match.
- We zouden trots moeten zijn op ons speciaal onderwijs. Samenwerkingsverband vraagt veel geld inhuren specialisten. Een op een onderwijs is erg kostbaar. De oplossing is per wijk speciaal onderwijs klassen. Dus niemand hoeft de wijk uit. Wel even alle bijzondere scholen opheffen.
- Weinig transparantie. De werkwijze van het Samenwerkingsverband is onbekend bij leerkrachten en schoolleiding.
- Ze helpen mij niet

Hoe komt het dat deze leerlingen (met behoefte aan extra ondersteuning) het ondanks de hulp alsnog moeilijk hebben? Anders, nl...

Rode draad:

- Er is te weinig hulp en aandacht mogelijk voor bepaalde leerlingen (dit komt onder andere door tekort aan tijd, faciliteiten, mankracht en een te grote groep)
 - De onderlinge dynamiek die in de klas heerst. Sommige leerlingen ervaren bijvoorbeeld angst door onderlinge agressie en er heersen veel conflicten.
 - De te grote groepsgrootte (leidt bijvoorbeeld vaak tot een teveel aan prikkels waardoor er niet meer gefocust kan worden).
 - De leerlingen hebben last van hun eigen gedrag, het gedrag van hun ouders en/of hun thuissituatie.
 - Er is te weinig mankracht in de klas voor praktische ondersteuning.
 - De belevingswereld van deze leerlingen sluit soms niet aan bij de rest van de klas. Dit kan leiden tot veel onbegrip vanuit andere leerlingen en leerkrachten.
 - Het niveau van de stof sluit niet goed aan bij de leerling.
 - De leerling heeft moeite met het accepteren van eigen gedragsproblematiek.
-
- Acceptatie
 - Alle kinderen hebben meer hulp en aandacht nodig dan een leerkracht in een klas met meer dan 30 kinderen kan geven.
 - Beperkte kennis en mogelijkheden
 - Bij extra begeleiding vervalt er 'iets' anders, deze leerlingen kunnen niets missen
 - Bij gedragsstoornissen heb je extra handen nodig en tijd en dit is er niet.
 - Bovenstaande antwoorden verschillen natuurlijk per individu.
 - Bovenstaande uit zich vaak in afwijkend gedrag waardoor niemand in de klas het onderwijs krijgt waar hij/ zij recht op heeft
 - Dat de stof niet goed aansluit bij de leerling. Het is lastig om precies het startpunt te vinden waarvan je gaat werken.
 - De gedragsproblemen vereisen andere aanpak
 - De groepsgrootte, 32 leerlingen in een klas.
 - De grote van de groep
 - De klassen zijn te groot / druk voor ze. Meerdere zorgleerlingen storen elkaar soms ook.
 - De klassen zijn te groot om deze leerlingen voldoende aandacht te kunnen geven. Ze krijgen wel individuele aandacht, maar dat is niet voldoende.
 - De leerachterstand is te groot om met bijles te worden verkleind.
 - De leerkracht en de intern begeleider hebben onvoldoende tijd voor deze kinderen.
 - De leerkracht moet het toch doen in de klas. Vaak zonder hulp. Alleen een paar goed bedoelde adviezen krijg je
 - De leerstof niet altijd aansluit bij hun niveau.
 - De ondersteuning die deze kinderen nodig hebben krijgen ze te beperkt
 - De onderwijsbehoefte van het kind buiten de mogelijkheden ligt van de leerkracht, groep en school
 - De school is er qua personeel en beschikbare ruimte vaak niet op ingericht
 - De te grote klassen, vaak groepen samenvoegen dan 60 kinderen in de groep, hierdoor zeer weinig aandacht voor de kinderen. Te hoge werkdruk, veel collega's vallen hierdoor uit, enorm veel collega's met burn-out. Dan geen vervanging, dus groepen worden zeer groot. Niemand wil zo meer voor de klas staan. Situatie is werkelijk onhoudbaar. Passend onderwijs is een flop! Er is totaal geen geld!
 - De wisselwerking die kinderen op elkaar hebben, kan erg negatief werken voor de groepssfeer, het gevoel van veiligheid van kinderen en leerkracht. Er zitten kinderen op onze school die buitensporig veel extra aandacht nodig hebben, zowel op leergebied als op sociaal-emotioneel gebied. Er is bij ons geen expertise in huis die op vroegere ZMOK scholen aanwezig was.

- Deze kinderen hebben het veel drukker dan andere kinderen. Meer begeleiding nodig, krijgen extra huiswerk en ervaren dus minder plezier. Op een passende school kan het beter geregeld worden volgens de behoeftes van het kind.
- Deze kinderen merken zelf ook dat alles moeizaam gaat in vergelijking met andere kinderen.
- Deze leerlingen vragen meer dan in een grote reguliere groep toepasbaar is, met name leerlingen gericht op gedrag
- Door de groepsgrootte en de actie-reactie van de andere leerlingen in de groep, zeker als er meerdere kinderen met een gedragsprobleem in een groep zijn.
- Door de grote drukke klassen, niet goed kunnen focussen
- Door de last die ze hebben van hun leerachterstand verander het zelfbeeld van deze IIn en aansluiting bij de groep lukt niet, wordt geforceerd waardoor gedragsproblematiek en sociale problematiek. Uitleggen helpt wel uiteraard, maar is een complexe situatie voor de leerkracht.
- Door de meestal grote groepen
- Door ernstige gedragsproblemen niet te handhaven binnen de groep
- Door hechtingsproblematieken, waardoor een relatie moeilijk is en dit levert op alle fronten problemen op.
- Door storend gedrag en daardoor de werkbare situatie in de klas negatief beïnvloeden
- Doordat de extra geboden hulp onvoldoende is bij de problematiek
- Doordat de hulp van onvoldoende kwaliteit is
- Doordat de klas te groot is. Tijd met onderwijsassistent is waardevol maar de momenten in de grote klas helpt ze niet
- Doordat de rest van de klas BANG voor ze is, door hun agressiviteit.
- Doordat er door de grote groepsgrootte teveel prikkels zijn voor deze kinderen.
- Doordat er onvoldoende capaciteit is voor persoonlijke begeleiding van zowel leerling als leerkracht
- Doordat er onvoldoende kennis is om hen goed te kunnen helpen en omdat de klassen toch nog te groot zijn voor deze kinderen
- Doordat er sprake is van veel conflicten door gedragsproblemen
- Doordat er te lang getracht wordt deze kinderen op school te houden maar de gedragsproblemen naar verhouding (tijd leerkracht, in te zetten middelen en ondersteuningsmogelijkheden)
- Doordat er veel veranderingen zijn voor het kind door de aanpassingen; uit de groep door RT; in een andere groep voor vak-instructie enz.
- Doordat faciliteiten, zoals bijvoorbeeld een goede time-out plek ontbreken
- Doordat het onderwijssysteem niet voldoende aansluit bij de behoeften van kinderen
- Doordat hun gedrag grensoverschrijdend is en een meer specifieke aanpak nodig hebben
- Doordat hun gedragsprobleem in de basis niet verandert en ze last hebben van de hoeveelheid prikkels in een reguliere klas
- Doordat hun problematiek dermate ernstig en complex is, dat deze niet zonder hulp van buitenaf, meet veel geduld en lange termijn denken (over meerdere schooljaren heen) opgelost kunnen worden. De expertise voor deze kinderen ontbreekt ook bij de samenwerkingsverbanden vaak. Op school moet het gaan over didactiek, maar de problematiek gaat niet alleen over didactiek, ook over (psychische) zorg
- Doordat ouders/maatschappij/inspectie het kind/de school niet de tijd/ruimte geven te ontwikkelen naar haalbare doelen i.p.v. naar verwachte/gestelde normen.
- Doordat ze meer aandacht nodig hebben, dan de leerkrachten tegelijkertijd aan meerdere leerlingen kan geven omdat de groepen te groot zijn
- Doordat ze onder druk staan
- Doordat zij absoluut niet de specifieke zorg kunnen krijgen die ze nodig hebben.
- Doordat zij breed uitvallen en de achterstanden met de rest van de klas steeds groter wordt
- Doordat zij in een te grote groep zitten
- Er is onvoldoende tijd. Ik gaf aan dat kinderen makkelijk binnen school te houden zijn, maar de mits die daaraan zit is tijd. Zowel tijdens de lessen als voor gesprekken extra voorbereiding enz.
- Er te weinig kennis, materialen en tijd is om deze kinderen datgene te geven wat ze nodig hebben.
- Er vaak sprake is van multidisciplinaire problemen en de totaalzorg onvoldoende aansluit
- Er wordt vaak teveel van de leerkracht gevraagd zonder dat er extra ondersteuning is.
- Er zijn te weinig faciliteiten voor leerlingen met gedragsproblemen

- Er zitten te veel kinderen in een te klein lokaal en er zijn geen mogelijkheden buiten de klas i.v.m. Kinderopvang, taalklas enz. Eigenlijk krijgt niemand genoeg aandacht, omdat er altijd onrust is op het moment dat je individuele kinderen wil helpen.
- Explosief gedrag waarmee zichzelf geen raad weten, maar de leerkracht en/of de klas ook niet.
- Extra handen in de klas, persoonlijke aandacht.
- Gedrag storend voor de rest van de groep.
- Gedrag zit hen in de weg
- Gedrag zit hen in de weg en de samenwerking met ouders is soms niet altijd makkelijk.
- Gedrag, concentratie, motivatie
- Gedragmatig veel aandacht opeisen
- Gedragmatig. Teveel prikkels
- Gedragmatige problematiek vraagt om "time-out" ruimte/fysieke plek met extra individuele begeleiding. Is niet aan te voldoen. Tevens hebben Iln last van overprikkeling door grootte van school/leerlingenaantallen in de groep
- Gedragsproblematiek die ten koste gaat van rust in groep
- Gedragsproblemen
- Gedragsstoornissen geeft veel beperkingen en overlast. Andere ouders en leerlingen hebben weinig geduld met deze leerlingen als er geen vooruitgang in het gedrag is of er teveel kinderen met deze problemen in een klas zitten.
- Geen extra handen om deze kinderen alsnog te helpen.
- Geen goede samenwerking met ouders
- Geestelijk niet altijd aansluiting vinden bij leeftijdsgenoten
- Groepen zijn groot en maar 1 leerkracht voor de groep
- Groeps grootte
- Grote groepen, onvoldoende kennis van leerkrachten
- Grote klassen, achterstandswijk, ondersteuning bestaat uit observatie, nabespreking, plannetje evt. Medicatie en dan sta je er als leerkracht met 30 kinderen toch weer alleen voor.
- Het aantal leerlingen en prikkels is te groot, inlevingsvermogen naar anderen te klein, sociaal erg gevoelig
- Het gehele onderwijs is niet op hen berekend. Dat voelen zij
- Het niveau te hoog is en de leerling veel extra begeleiding en sturing nodig heeft, waar die ene groepsleerkracht geen tijd voor heeft
- Het welbevinden van de kinderen komt in gedrang
- Hij maakt de situatie onveilig waardoor de anderen niet goed kunnen leren
- Horen eigenlijk op het speciaal onderwijs (deels ouders werken niet mee of de procedure duurt te lang voordat ze naar het speciaal onderwijs kunnen.
- Hulp is niet altijd genoeg. Dan hebben ze meer professionele hulp nodig.
- Hun belevingswereld past niet (meer) bij die van de andere kinderen in de klas.
- Hun gedrag is te overheersend.
- Ik weet het niet echt, deze kinderen zitten vooral in de onderbouw, ik zit in de bovenbouw
- In een groep van 29 leerlingen met 4 zorg leerlingen is 3 uur ondersteuning echt niet voldoende voor een ADHD dyslectische leerling
- In gedrag zich niet kunnen aanpassen aan de groep.
- Interesse van de leerkracht is er, de extra tijd en volgende/groeiende expertise niet
- Je kunt kinderen geen 1 op 1 begeleiding geven, al zeker niet voor de hele schooldag, daarnaast raken ze door gebrek aan tijd of door hun eigen gedrag steeds verder achter, daarnaast verstoren ze soms heel erg de rest van de groep, de hele groep lijdt er onder.
- Kennis van leerkrachten
- Leerkrachten hebben net als ieder ander mens ; maar een hoofd, Twee oren twee ogen
- Met name bij gedragmatige zorg is aansluiting bij de overige leerlingen lastig. Daarnaast kost het voor de leerkrachten veel energie om steeds adequaat op het gedrag te anticiperen.
- Moeite hebben met het houden aan regels, te veel onrust
- Niet door alle leerkrachten en klasgenoten worden begrepen
- Niet elke dag de nodige ondersteuning geboden kan worden.
- O.a. Met veel te veel prikkels in aanmerking komen.

- Omdat ondanks extra hulp blijkt dat zij in het regulier onderwijs niet goed op hun plaats zijn.
- Omdat ons bestuur geen extra handen in de klas wil van het geld voor passend onderwijs!!
- Omdat ze gedrag laten zien wat invloed heeft op de hele groep
- Omdat zij in gedrag niet passen binnen een klas in het reguliere onderwijs
- Ondersteuning is te weinig en onvoldoende geschoold
- Onvoldoende individuele tijd en aandacht
- Passend onderwijs werkt alleen goed als je met Chromebooks of tablets kunt werken
- Qua gedrag blijft het moeilijk om in een grote groep de juiste aandacht te geven
- Schoolgebouw is er niet op ingericht (tekort aan ruimte), bij een situatie waarin het nodig is zich even terug te trekken: geen toezicht.
- Steeds terug vallen door hun beperking(en)
- Te grote klas, te veel prikkels, te weinig individuele begeleiding
- Te grote klassen
- Te grote klassen en daardoor te veel prikkels, snel afgeleid
- Te veel prikkels in regulier onderwijs krijgen
- Te weinig extra hulp. Het uurtje helpt niet.
- Te weinig handen in de klas. Combinatiegroep vraagt veel te veel tijd van een leerkracht om voldoende individuele aandacht aan zorg leerlingen te geven
- Teveel leerlingen met een probleem
- Thuisituatie
- Thuisituatie/achtergrond
- Tijd en extra handen
- Toch soms specifieke hulp nodig/andere daginvulling
- Vaak extra aandacht waardoor ze opvallen in de groep en/of uit de klas worden gehaald
- Vaak is gedrag een groot probleem.
- Vaak ook lastige thuisituatie
- Verstoren de groepssfeer, vragen teveel negatieve aandacht
- Volle combinatieklassen. Weinig extra handen. Gedragmatig.
- Vooral leerlingen met gedragsproblemen maken de omgeving voor andere leerlingen onveilig
- We hebben meer geld en handen nodig om echt passend onderwijs te kunnen geven. Van de leerkrachten wordt steeds meer verwacht, maar er is geen geld voor scholing.
- We ze niet die aandacht en ondersteuning kunnen geven, waar ze behoefte aan hebben
- Wel passend onderwijs geen passende zorg
- Welbevinden, zichzelf accepteren dat ze anders mogen zijn
- Ze hebben nog meer individuele aandacht nodig
- Ze hebben tijd nodig om de dingen die eerder misgingen te verwerken en aangeleerd niet wenselijk gedrag weer af te leren
- Ze het moeilijk vinden zelfstandig aan het werk te gaan
- Ze krijgen niet de begeleiding die ze nodig hebben. Dit doordat dat gewoon niet gaat in hele grote klassen met heel veel zorg lln
- Ze moeten zoveel moeite doen om zich 'aan te passen' dat zij niet echt zichzelf kunnen zijn
- Zij hebben begeleiding nodig op hun gedrag. Dit staat leren in de weg.
- Zij ook zelf last ervaren door bv hun gedragsstoornis
- Zij toch zich moeten zien te redden in een (te) grote groep
- Zijn op een bepaalde manier bijzonder, dat kan voor de leerling sociaal emotioneel heel zwaar zijn
- Zit hem vooral in gedragsproblemen. Deze kinderen vinden soms moeilijker aansluiting bij de rest en kunnen (willen) zich ook minder goed aanpassen aan de rest.
- Zoveel problemen thuis/in het hoofd/op school, dat ze niet in staat zijn om te leren

Heeft u nog een ander/eigen idee om van passend onderwijs op alle basisscholen een succes te maken? Ja, nl...

Rode draad:

- Het afschaffen van het passend onderwijs, terug naar de regeling van speciaal onderwijs.
 - Duidelijkere verwijzingsprocedures waardoor een leerling eerder in aanmerking komt voor het speciaal onderwijs. Er wordt ook veel gesproken over het mogelijk weigeren van leerlingen die niet geschikt onderwijs kunnen ontvangen bij het passend onderwijs.
 - De administratie verminderen (waardoor er voornamelijk meer gefocust kan worden op het voorbereiden van lessen, geven van kwalitatief onderwijs etc.).
 - De kwaliteit van de klassen verbeteren door de groepsgrootte te verlagen en de klassen gelijkjer te verdelen. Er wordt ook gesproken over het idee van een 'zorgklas' voor leerlingen met meer problematiek.
 - Meer begeleiding voor de leerkrachten door bijv. extra onderwijsassistenten.
 - Betere omstandigheden voor leerkrachten (zoals facilitering, betere salarissen, extra opleiding, extra uren, een luisterend oor en meer vertrouwen).
 - Meer 1 op 1 contact tussen professionals, leerkrachten en leerlingen.
 - Meer budget beschikbaar om te investeren.
 - Eigen (gedrags)specialisten per school inzetten (wellicht uit speciaal onderwijs).
 - Betere faciliteiten op scholen zoals extra iPads voor digitalisering en time-out ruimtes.
-
- Accepteer ook dat niet alle kinderen in het regulier basisonderwijs het beste op hun plek zijn. En wil dit dan dus ook niet koste wat het kost. Behoud het speciaal onderwijs en maak kleinere klassen in het regulier onderwijs, zodat er wel een aantal kinderen met extra aandacht en ondersteuning in het regulier onderwijs mee kunnen. Leg niet alle druk neer bij het basisonderwijs, wat nu wel gebeurt.
 - Accepteren dat sommige kinderen nu eenmaal beter af zijn in een andere setting dan de reguliere basisschool.
 - Administratie verminderen, geld investeren in het po
 - Af stappen van klassikale lessen meer in circuitvorm en rouleren zodat je instructie aan kleinere groepen gedaan kan worden
 - Afschaffen
 - Afschaffen
 - Afschaffen
 - Afschaffen
 - Afschaffen
 - Afschaffen
 - Afschaffen en zo snel mogelijk.
 - Afschaffen van passend onderwijs
 - Afschaffen!!!!!! Heel veel speciale specialismen/speciale scholen verdwijnen zo. Expertise verdwijnt zo en zal nooit meer de oude worden. Het onderwijssysteem gaat er zo aan.
 - Afschaffen, kijken naar wat kinderen nodig hebben en waar ze wel bij varen en niet kijken naar wat grote mensen als goed denken te ervaren / goed zouden willen vinden
 - Afschaffen. Naar mij idee is het een verkapte bezuiniging die geen goed doet aan kinderen die extra nodig hebben, de "reguliere" kinderen op school worden minder gezien, de werkdruk vd leerkracht en ib is veel te groot en de doorstroom naar speciaal onderwijs moet over veel te veel schijven waardoor kinderen gefrustreerd op school zitten en leerkrachten opbranden of uitvallen. Passend onderwijs past niet. Er zal veel meer geld en personeel in moeten als je dit wil hndhaven
 - Afschaffen. Terug naar het speciaal onderwijs. Noem het anders en je bent er.
 - Alle Jeugdhulp instanties verplicht professioneel laten samenwerken zonder wachtlijsten en volledig ingevulde topdossiers en andere invultijgers. Is in mijn ruim 40 jarige onderwijs carrière nog steeds niet gelukt, utopie?

- Alleen het aanvragen kost zoveel kostbare tijd van de medewerkers. En dan is er nog niet eens goedkeuring of er daadwerkelijk hulp of middelen komen. In die zelfde tijd dienen leerkrachten ook de taken voor hun klas te verrichten. Onze ib er neemt veel werk uit handen maar doet dit doorgaans in haar vrije tijd.
- Alles is wel genoemd
- Ambulante leerkrachten die kinderen met speciale behoeften kunnen begeleiden, zowel op leergebied als ook op emotioneel gebied. Hulp bij acceptatie van hun "beperking", rustmomenten voor deze kinderen creëren. Passend onderwijs is in de basis een goed initiatief maar het is uiteindelijk een ordinaire bezuinigingsmaatregel waar alle kinderen en leerkrachten de dupe van zijn geworden.
- Bekijken hoeveel leerlingen met specifieke ondersteuningsbehoeften haalbaar zijn in een klas, zodat de "gewone" leerling ook voldoende aandacht blijven krijgen. (Op onze school een groep van 22 leerlingen, waarbij er bij 6 leerlingen ambulante begeleiding is betrokken wat een zware wisselwerking op de klas trekt...)
- Beleidsmakers moeten wekelijks meedraaien op de werkvloer. (hierbij uitgenodigd)
- Beseffen dat het niet altijd in het voordeel van het kind is wanneer hij of zij in het regulier onderwijs wordt opgenomen i.p.v. Speciaal onderwijs.
- Betere facilitering en opleiding van personeel. Specialisaties binnenshuis halen. Meer handen in de klas. Verder reëel zijn en alle kinderen de begeleiding geven die ze nodig hebben en dat betekent in veel gevallen dat die kinderen beter af zijn in het speciaal onderwijs. Passend onderwijs is een mooie gedachtegang maar zeker niet haalbaar binnen de organisatie van het huidige onderwijs. Nu lijkt het eerder op een bezuinigingsmaatregel waardoor het bordje van de reguliere basisschoolleerkracht alleen maar voller is geworden.
- Betere salarissen voor leerkrachten en ondersteuners. Minimaal op vo-niveau
- Bij de nieuwbouw van scholen rekening te houden met passend onderwijs. Onze nieuwe (brede) school kent vooral veel beperkingen door kleine lokalen. Delen van plein, e.d.
- Bij grote zorgleerlingen, de verantwoording leggen bij 1 persoon die de zorg rondom de leerling coördineert. Nu ligt dit bij de ib-er en die komt om in alle dossiers en heeft veel werk en verantwoording om de zorg te coördineren.
- Bijscholing aanbieden en dat dan onder schooltijd realiseren
- Bijscholing, samenwerking met SBO op bv de ochtenden
- Binnen de reguliere scholen een extra klas inrichten voor de kinderen die het niet redden, hoeveel zorg ze binnen de reguliere klas ook krijgen. Door kinderen (een deel van de dag) in de extra klas onderwijs te geven, worden leerkrachten ontlast en in staat gesteld de overige kinderen goed te bedienen. Met een extra klas binnen de reguliere school kunnen toch alle kinderen zich passend opgenomen voelen.
- Co teaching
- Continu een klassenassistent in je klas, zou enorm helpen.
- Controleer a.u.b. de besturen!! Haal de budgetten bij hen weg!! Bij hen blijft het geld op de planken liggen. Zij gaan voor eigengereide invullingen. Leggen alles bij de leerkracht zonder extra handen. NIET GOED!!
- Dan moet er veel meer geld bij
- Dat basisscholen leerlingen mogen gaan weigeren in de toekomst. Je bent min of meer verplicht alles in huis te halen ook al zit je al aan je top wat betreft de verschillende problematieken in je klas.
- Daarnaast vind ik ook dat ouders meer hun kinderen moeten gaan opvoeden en niet dat helemaal aan ons overlaten want ja bij ons op school zijn ze het meest van de tijd terwijl de basis toch thuis gelegd zal moeten worden
- Dat wij als leerkrachten ons helemaal kunnen richten op het onderwijs en al die bijkomende taken door bv. Sportverenigingen zelf op te laten lossen. Het is tegenwoordig wel heel makkelijk om alles bij school neer te leggen.
- De administratie omtrent hulpvragen/ sot formulieren eenvoudiger en korter maken.
- De basisschool moet completer worden met alle voorzieningen in huis die nodig zijn. Er moet meer geld voor onderzoek en hulpverlening zijn. Ook de kleinere groepen met meer handen in de klas zou erg prettig zijn. De mogelijkheid om binnen de reguliere weg te wisselen en te schuiven met de kinderen om beter toe te komen aan het niveau is een wens.

- De drempel verlagen voor leerkrachten om kinderen makkelijker door te kunnen sturen naar de voor hen juiste school. Het gaat dan vooral om het tijdsbestek. Het duurt nu vaak erg lang wat de werkdruk verhoogd.
- De enige manier waardoor passend onderwijs werkt is kleinere klassen en/of meer handen in de klas. Pas dan kun je kinderen met extra onderwijsbehoeften goed ondersteunen zonder dat de rest er onder lijdt.
- De gedragspecialisten de kans geven om de leerlingbegeleiding weer op zich te nemen en niet dit door het samenwerkingsverband te laten doen. De gedragspecialist die in de school werkt, heeft meer zicht op het gedrag/leerresultaat van de kinderen, is er als het nodig is bij calamiteiten en kan direct ingrijpen, weet wat er op de school speelt, kan collega's coachen en ondersteunen etc. Veel voordelen t.o.v. De medewerkers die van het expertisecentrum komen om kinderen nu een uurtje te helpen/begeleiden.
- De groepen kleiner maken max 24 leerlingen en de administratieve bureaucratische rompslomp drastisch verlagen, zodat er weer tijd kan worden besteed aan nieuwe ideeën over de ontwikkeling van onderwijs binnen en buiten de klas.
- De IB er moet minder administratieve taken uit moeten voeren. Administratieve hulp speciaal voor Ib'ers of minder administratie . Kleinere klassen is echt een must Dus max 20 kinderen in een groep.
- De kinderen die extra zorg nodig hebben, op welk niveau dan ook. Meer verdelen over de groepen.
- De klassen kleiner, meer handen in de klas (onderwijsassistent), minder kinderen met specialistische zorgbehoeften.
- De klassen zijn veel te groot!!! In de achterstandswijk waar ik werk, 32 kinderen in een groep, hulp bestaat uit af en toe een onderwijsassistent, ambulante begeleiders bieden observaties en een plannetje, 50% van mijn groep in achterstandswijk heeft bijzondere zorg en aanpak nodig.
- De leerkracht laten bepalen wat wel en niet kan binnen de klas. Het niet van buiten of bovenaf opleggen. Dat levert een onwerkbaar situatie op en veel rommel in de klassen. En weinig aandacht voor de gewone leerlingen
- De nadruk minder leggen op prestaties. Het is raar dat we passend onderwijs moeten bieden terwijl de toetsen voor ieder kind hetzelfde zijn
- De opzet van passend onderwijs was toch dat er specialisme uit het SO mee zou komen, dat heb ik gemist de laatste jaren en het overleg met het samenwerkingsverband kost veel tijd en energie wat niet gecompenseerd wordt . Ik heb 40 jaar geleden gekozen voor leerkracht basis onderwijs, niet speciaal onderwijs.
- De potjes zijn binnen 2 weken op voor onderzoeken, cursussen, trainingen. Dan moet je een heel jaar ouders verkopen dat de budgetten op zijn. Dat kinderen niet geholpen/onderzocht kunnen worden. Zet ze maar de wachtlijst. Misschien ben je volgend jaar aan de beurt. Dit zou niet moeten kunnen!
- De procedures om hulp in te zetten moeten eenvoudiger, zodat hulp sneller kan worden ingezet. Doorstroom naar speciaal onderwijs moet makkelijker, zodat kinderen minder negatieve (en regelmatig traumatische) ervaringen opdoen.
- De voormalig remedial teacher met master SEN op iedere school aanstellen. Zij/hij heeft veel expertise in huis. Zij is een gelijkwaardige partner van de leerkracht om de leerling te begeleiden in zijn ontwikkeling.
- De weg naar het speciaal onderwijs in een heel kort traject te laten verlopen om zo snel mogelijk de juiste hulp aan het kind te kunnen aanbieden.
- Denk en werk school overstijgend, denk aan een netwerk van ervaringsdeskundigen op een specifiek gebied.
- Directie ib en groepsleerkrachten moeten een betere afstemming op elkaar hebben
- Door inzet van juiste leermiddelen waaronder ICT
- Duidelijke richtlijnen waar zowel school als ouders / leerlingen zich aan moeten houden. Inzet van beide kanten verplichten. Niet alleen school bijscholen maar ook de ouders.
- Duidelijke richtlijnen wanneer het naar speciaal onderwijs moet.
- Duidelijke richtlijnen wat hoort tot de verschillende zorg routes
- Duo partners een overlap dag laten hebben, waarop juist de Iln die extra aandacht nodig hebben apart genomen kunnen worden.

- Een apart klasje binnen de school waar kinderen bij uitval naar toe kunnen. Maar dat ze wel waar mogelijk mee blijven doen met hun leeftijdsgroep.
- Een coach voor het kind
- Een gedragsprobleem is heel anders dan een cognitief probleem. Hier moet ook anders mee omgegaan worden.
- Een goed overleg tussen de behandelaar van het kind (psycholoog, orthopedagoog, logopediste) en de leerkracht. Geef de leerkracht tijd voor dit overleg. En laat de behandelaar vaker op school komen (is vaak niet mogelijk omdat dat te veel geld kost)
- Een kind niet koste wat het kost op het basisonderwijs willen houden. Op tijd verwijzen wanneer echt nodig!
- Een tolk op school voor nieuwe Nederlanders en Poolse kinderen.
- Eerder ingrijpen. Niet van alles maar blijven proberen, tips blijven geven terwijl het soms voor een kind(en voor de groep) beter is om stappen te nemen
- Eigen leerlijnen voor alle leerlingen
- Elkaars kwaliteiten beter inzetten. Zorgteams beter wegzetten op scholen
- Elke klas met veel zorgleerlingen een onderwijsassistent geven
- Er geen overheidsbezuiniging van maken. Leerlingen die beter in het speciaal onderwijs passen daar ook gewoon plaatsen. Nu gaat dit ten koste van een hele klas!
- Er is weer steeds meer overhead, alle bovenschoolse uren die niet ten goede komen aan leerlingen, meteen afschaffen en voor de klas zetten.
- Er mee stoppen
- Er moet echt meer middelen en mensen beschikbaar komen of je moet t afschaffen
- Er moet veel duidelijker en sneller in kaart worden gebracht welke zorg er nodig is en of de basisschool dit kan bieden.
- Er zijn scholen die kinderen die aanpassingen/iets anders nodig hebben dit aan ze kunnen bieden: waarom zo moeilijk doen? De mensen die hier werken zijn hier voor opgeleid en scholen zijn hier op ingericht. Passend onderwijs is naar mijn idee een verkapt bezuinigingsmaatregel geweest bedacht door mensen die niets begrijpen van het hedendaagse onderwijs. Mooi idee om kinderen met een "beperking" zicht te laten mengen onder "normale" kinderen als afspiegeling van de maatschappij. Voor de mensen die binnen de maatschappij moeilijk kunnen functioneren worden ook aanpassingen gedaan. Resultaat van passend onderwijs: veel kinderen die uitvallen/buiten elke boot vallen en leerkrachten die uitvallen en/of afknappen op het onderwijs.
- Er zou misschien ook eens aan kinderen die baat zouden moeten hebben bij passend onderwijs kunnen worden gevraagd hoe zij het één en ander ervaren.
- Er zouden meer mensen met expertise rond moeten lopen en meer mensen, die kinderen op kunnen vangen die a.g.v. Gedragsproblemen bij een time out begeleid kunnen worden.
- Ervoor zorgen dat kinderen die specialistische hulp nodig hebben gespecialiseerd onderwijs kunnen krijgen.
- Expertise in kunnen huren van SO scholen. Nu financieel niet mogelijk.
- Experts binnen de school halen tijdens schooltijd, i.p.v. kinderen/leerkracht na schooltijd coachten. Direct hulp bij de dagelijkse praktijk.
- Extra aandacht/gelden voor de kleine scholen. Een school met maar drie groepen heeft al gauw 9 niveaus per groep.
- EXTRA HANDEN EN KLEINERE GROEPEN!!!! Nu komen alle problemen er extra bij voor een leerkracht en vanwege de bezuinigingen hebben we geen extra handen in de klas
- Extra handen in de klas. Middelen die het werken op verschillende niveaus mogelijk maken. Middelen om ruimtes op een adequate manier te kunnen inrichten.
- Extra leerkracht voor zorg in de groep, hij-zij is beter opgeleid dan een onderwijsassistente
- Extra leerkrachten voor de groep. Dit kan ook bepaalde dagdelen zijn.
- Extra lkr die specifiek aangesteld is om gedragsmoeilijke lln te begeleiden, inrichten "time-out" plek op iedere school
- Faciliteren in ruimten. Als in groepjes gewerkt wordt, is het fijn als dat zonder achtergrondruis kan.
- Financiële compensatie krijgen voor het inzetten van een 'achterwacht'; even uit de klas kunnen en goed opgevangen / begeleid worden, zowel bij confrontaties, escalaties, maar ook behoefte aan een rustpuntje o.i.d.

- Financiële middelen!! Het is nu ingevoerd als verkapte bezuiniging!
- Flexibel zijn. Kijken wat een kind echt nodig heeft, desnoods bij andere scholen. Geen concurrentiestrijd.
- Fysieke ruimte in de school. Minder kinderen per klas. Meer oa in de klas. Minder bureaucratie=werkdruk. Betere (team)samenwerking. Betere afstemming met ambulante begeleiding waarin gekeken wordt wat haalbaar is op een reguliere basisschool.
- Gedragsproblemen makkelijker door kunnen verwijzen. Dat is zonde van de aandacht aan de leerlingen die wel de regels opvolgen.
- Geef leerkrachten de ruimte en tijd om individuele kinderen te begeleiden en te ondersteunen. Zorg dat gelden goed besteed worden aan oa onderwijsassistenten zodat de leerkrachten meer tijd krijgen voor kinderen te begeleiden en plannen te schrijven en bespreken met ouders etc. Meer middelen die nodig zijn bij passend onderwijs.
- Geef leerkrachten meer tijd buiten de klas om zich te kunnen verdiepen in de problematiek en aanbod aan te passen.
- Geef scholen budget. Zij zullen het naar behoefte inzetten. Ze gaan er heus geen feestjes van vieren. Wij zijn professionals, behandel ons zo.
- Geen samenwerkingsverbanden maar mensen met kennis op school. De samenwerkingsverbanden zorgen op dit moment voor een groot gedeelte voor de enorme werkdruk.
- Geld en ruimte vrijmaken om tijdens werktijd overleg voeren met alle externen. We hebben het maar weinig over de Iln die juist meer aan kunnen. Hoe begeleiden we die in passend onderwijs?
- Geld vrijmaken voor de ouderwetse specialisten in de school: Remedial teachers, leerkrachten zonder klas (niet-zijnde onderwijsassistenten),
- Gewoon het speciaal onderwijs terug in zijn oude vorm!!
- Goed luisteren naar de mensen in en uit de praktijk. Overgang van een leerling die dankzij goede ondersteuning binnen het regulier onderwijs kon blijven naar het VSO versoepelen.
- Grens in aantal leerlingen per school/samenwerkingsverband. Meer tijd voor overleg met ondersteuners
- Haal de prestatiedruk eraf, zorg ook voor de zwakkere leerling, we hoeven niet allemaal manager te worden, we zoeken ook handwerkmensen. De lat moet steeds hoger, we werken frustratie in de hand, en er mag een lat per kind zijn, maar geen lat per school.
- Het digitaliseren van het onderwijs in Nederland. Maak het voor scholen financieel mogelijk om tablets aan te schaffen zodat iedereen op hun eigen niveau aanbod krijgt. De leerkracht heeft op deze manier veel meer tijd om kinderen met extra leesbehoeften te helpen. Gooi niet alles naar het basisonderwijs. Zorg dat het basisonderwijs vooral gaat om de primaire leerbehoeften. Alle randzaken zoals meer gymmen, gezond eten, etc bij de opvoedingstaken van ouders neerleggen. Laat leerkrachten weer doen waar ze voor opgeleid zijn: namelijk kinderen leren lezen, schrijven, rekenen en dergelijke. Ik vind dat er vanuit overheid, media en ouders veel naar de school wordt afgeschoven. Waar blijft verantwoordelijkheid voor de opvoeding van de ouders?
- Het geld wat er voor de formatie is 'moet' gebruikt worden. Wij zouden met na de kerst onze kleutergroep splitsen omdat het te groot werd. Nu wordt dat de voorjaarsvakantie omdat het geld scheelt. Dat zijn 34 kids in groep 0/1/2. Nieuwe kinderen ervaren geen veiligheid, juf is alleen bezig met organiseren en twee kinderen met TOS sneeuwen onder.
- Het is 'een kip en ei' verhaal. In een tijd van bezuinigingen en de wet van passend onderwijs wordt er aan de ene kant beknibbeld en aan de andere kant geld gegeven. Onder aan de streep blijven de klassen groot ondanks de goede voornemens en investeringen en neemt de zorg in de groep toe. Dus mijn idee is dat er per bestuur/ SWV's kritisch naar de gelden wordt gekeken zonder dat de leerkrachten er het dupe van worden. In een periode dat er bijna geen invallers beschikbaar zijn heeft het consequenties dat ondersteuners vaker worden gevraagd om voor de klas te staan i.p.v. ondersteuning te geven. Dit zorgt voor werkdruk/ onrust etc. Idee om ook inzicht te geven hoeveel geld er bij samenwerkingsverbanden beschikbaar is. Ik heb geen flauw benul hiervan en weet dus niet of er geld op de plank blijft liggen.
- Het is niet nieuw, maar alles hangt af van tijd tijd tijd. In voorbereiding , in gesprekken met ouders IB-er en externen. Dit wordt onvoldoende gezien. En natuurlijk ook in de klas.
- Het ontbreekt vooral aan structureel extra handen in de klas.
- Het papierwerk verminderen, makkelijker "incidenteel" hulp aanvragen.

- Het plan is mooi, Maar als leerkracht heb je toch te weinig kennis, mogelijkheden vaak. Dus meer mogelijkheden om specifiek te leren en meer faciliteren.
- Het salaris gelijk trekken, de regering moet laten zien dat zij het PO serieus neemt, dan doen de ouders dat ook en minder registreren, waardoor er meer creatieve voorbereidingstijd over blijft en enthousiasme voor het vak.
- Het traject van zorg in alle agenda's moet korter kunnen.
- Het zal nooit voor iedereen een succes worden. Sommige leerlingen hebben nou eenmaal meer baat bij speciaal onderwijs. Helaas duurt het nu nog erg lang voor zij daar terecht kunnen. Ook ivm medewerking ouders die soms lang uit blijft. Reguliere leerlingen ondervinden hier ook hinder van.
- Houd het behapbaar voor de leerkracht! Je kunt niet, naast wat je allemaal al moet kennen, kunnen, weten en mee om moet gaan ook nog eens bijvoorbeeld braille en gebarentaal moeten leren. Passend als het kan, speciaal als dat moet!
- Iedere groep een voltijd klassenassistent, een maximum instellen voor aantal gedragsprobleemkinderen
- Iedere school/stichting een specialisatie laten kiezen zodat zij 'meer geschikt' zijn voor bepaalde beperkingen zonder een so school te worden
- Iemand die de klas mag overnemen zodat de leerkracht, vooral in het begin van het jaar, kan werken aan een goede band en behandelplan. M(liefst samen met het kind)
- Ik heb het al aangekruist maar ik vind het echt het allerbeste idee dat de klassen kleiner worden. Want ik moet mijn tijd nu verdelen over teveel zorgleerlingen en ook de anderen nog recht doen.
- Ik vind het heel goed om kinderen zoveel mogelijk thuisnabij naar school te laten gaan. Dat betekent echter maatwerk en maatwerk is altijd duurder....Dus investeren in de hiervoor genoemde maatregelen is een voorwaarde om dit streven te laten slagen. Heb nu meer het gevoel dat het een verkapte bezuinigingsmaatregel is....
- Ik vind het verkleinen van de klassengrootte het allerbelangrijkste. Niet alleen voor kinderen die passend onderwijs nodig hebben, maar voor alle kinderen. Ook in een groep met 35 "normale" kinderen komen ze de aandacht te kort die ze verdienen en is de werkdruk veel te hoog.
- Ik zou graag zien dat ouders hun kinderen meer voorbereiden op het werken op school. Hoe gedraag ik mij in de groep. Hoe ga ik om met materiaal. Nu teveel prinsjes en prinsesjes.
- In elk geval zorgen dat het geld dat beschikbaar is ook daadwerkelijk naar de werkvloer gaat. Minder administratie n overleggen, zodat we meer tijd hebben voor de leerlingen en het voorbereiden van lessen
- In elke klas onderwijsassistent!!!!
- Inclusief onderwijs geven, met kleine klassen en de middelen krijgen om meer kindgericht bezig te zijn. Vooral ook de middenmoot aandacht kunnen geven.
- Integreren s.o. In regulier onderwijs.
- Investeer in leerlingen. Zorg dat er niet teveel verschillende specialisten in een klas komen, zorgt weer voor meer overleg en dus meer werkdruk. Zorg dat de leerkracht de regie krijgt zij weet precies wat er met het kind moet. Maak trajecten van hulp vragen korter en overzichtelijker. Maak klassen kleiner zodat er ook aandacht blijft voor dr zich normaal ontwikkelende kinderen. Meer hulp in de groep door bv onderwijsassistenten
- Investeren in de kwaliteit van leerkrachten. Niet ondersteunen bij het lesgeven, wel bij randzaken (zoals kopiëren, vaatwasser uitruimen, tekeningen ophangen, etc.)
- Investeren in kleine klassen en meer handen in de klas
- Investeren in praktische middelen als prikkelarme ruimtes voor meer leerlingen
- Lesmaterialen die ook zelfstandig te gebruiken in de groep voor leerlingen met een intensievere zorgvraag.
- Inzet Gynzy, iPads
- Inzien dat passend onderwijs nooit zal gaan passen
- Is niet werkzaam in de praktijk wanneer je alleen voor de groep staat
- Ja alles terugdraaien en meer scholen voor speciaal onderwijs. De klassen in het gewone onderwijs kleiner maken. Kinderen van deze tijd passen niet in te grote klassen met veel zorgleerlingen en veeleisende ouders.

- Ja, laten we weer een nieuw idee bedenken. Met heel veel onderwijspsychologen, managers, bestuurders. De beruchte groep bevlogen onderwijsmensen, die ons vanaf de zijlijn adviseren. Weer een bureau inschakelen om aan een nieuw idee gestalte te geven. En wij in het nieuwe schooljaar verheugd worden van de zoveelste cursus verandering. Niet onder schooltijd, maar na een dag met 32 leerlingen voor je, met een range van uitstroom van praktijkschool tot vwo. Ik mag nog 8 jaar tot mijn pensioen. Ik heb te doen met mijn jongere collega's. Weer een nieuw model. Nou, nou, dat werkt niet stimulerend.
- Kijk ook naar hoe schoolbesturen hun geld inzetten. Vaak zit daar al het knelpunt. Als een school goed bestuurd wordt en er wordt geluisterd naar de behoeften van leerkrachten, kun je al veel voorkomen. Ik denk dat hier meer naar gekeken moet worden.
- Kijken naar de kosten die per jaar voor - bijv. Een kind met het syndroom van Down die bij ons op school verblijft - nodig zijn en dit tegenover de kosten zetten die dit kind zou kosten op een speciaal onderwijs school.
- Kijken naar wat een kind echt nodig heeft!!!
- Kinderen die in gedrag een stoorzender zijn voor de andere kinderen in de groep moeten veel sneller naar een speciale school kunnen. Er gaat nu veel te veel tijd en aandacht naar deze kinderen in de dagelijkse praktijk.
- Kinderen die op 3-jarige leeftijd al op IQ, taalontwikkeling etc. zijn getest waarbij verwacht wordt dat ze het niet redden, laten starten op het SBO.
- Kinderen die specialistische hulp nodig hebben moeten eigenlijk voor 3 kinderen tellen zodat je er zeker van bent dat als er 1 of meer kinderen in jouw klas zitten met extra zorg jou klas niet te groot kan worden. Ook moet er eigenlijk per 2 kinderen met specialistische hulp behoeftes 1 klassenassistent in de klas komen.
- Kinderen met leer-en/of gedragsproblemen verplicht laten helpen door onderwijskrachten: nu wordt dat vaak door Onderwijsassistenten gedaan! Slechte zaak, want die zijn minder geschoold! Zet de beste leerkrachten hier op en beloon die extra. Haal het middenmanagement meer ertussen weg: leerkrachten horen verantwoordelijk te zijn: leg de verantwoordelijkheid dan ook bij hen neer. Er blijft te veel kennis bij de IB-er: die deelt die kennis te weinig! Maar uiteindelijk moeten de leerkrachten het doen!
- Kinderen veel eerder doorsturen als er specialistische hulp nodig is. Nu is dat veel te laat waardoor een achterstand bijna niet meer is in te halen.
- Klassen doorbrekend werken. Dus de kinderen instructies laten volgen in groepen op eigen niveau.
- Klassenverkleining is een must! Vooral werkdruk verlaging, meer mensen die voor onderwijs kiezen: hoger salaris leerkrachten, aanpak vervangingsproblematiek. Kinderen toch eerder naar speciaal onderwijs dan nu. Kinderen (alle!!!) krijgen nu niet wat ze verdienen. Passend onderwijs is een verarming van ons onderwijssysteem!
- Kleine klassen
- Kleinere groepen en meer ondersteuning voor de lkr
- Kleinere groepen en ondersteuning in de vorm van onderwijsassistenten.
- Kleinere groepen, meer handen in de klas en tijd/geld aan de
- Kinderen besteden en niet aan het management
- Kleinere klassen en minder administratie. Je moet op dit moment zo veel bijhouden en plannen maken dat je aan je werk niet toekomt.
- Kleinere klassen, klassen met onderwijsassistenten en meer aandacht voor de gewone leerling
- Kleinere klassen, meer ondersteuning op praktisch gebied en minder papierwerk
- Kleinere klassen.
- Kleinere klassen. Meer expertise in de groep door de leerkracht.
- Laat teams uit het reguliere onderwijs samen gaan kijken in het so en sbo om te kijken wat werkt. Zorg ervoor dat niet teveel problemen in een groep bij elkaar zitten. Ontlast de leerkracht; ib'er of directeur kan op sommige momenten groep overnemen zodat leerkracht kan werken aan de vertrouwensband met een kind. Kijk wat goed gaat; bij de leerling en de leerkracht. Zorg ervoor dat leerkracht, directeur en ouders samen een front vormen dan kunnen heel veel problemen voorkomen en overwonnen worden.

- Leer van elkaar, ga bij elkaar op scholen kijken. Vaak zijn aanpassingen dichtbij maar door je eigen zorg zie je deze niet meer. Op tijd voor het speciaal onderwijs kiezen wanneer de gedragsproblemen te veel worden. De weg naar speciaal onderwijs is lastig.
- Leerkrachten meer betrekken i.p.v. Alleen intern begeleiders, informatiebijeenkomsten houden op samenwerkingsverbanden en leerkrachten scholen in wat de samenwerkingsverbanden te bieden hebben. Nascholing vanuit samenwerkingsverbanden, zodat leerkrachten een relatie krijgen met de samenwerkingsverbanden en het personeel dat daar rondloopt, scholen allemaal formatie geven om remedial teachers (master SEN) oo te leiden en geld van de samenwerkingsverbanden besteden aan remedial teachers, deze zijn onterecht wegbezuinigd. Remedial Teachers opleiden, een rol geven in de zorg op school, zij werken ook met kinderen, niet alleen ib in samenwerkingsverband laten opereren ook remedial teachers
- Leerkrachten meer tijd geven om van elkaar te leren. Binnen elke school zijn leerkrachten met goede competenties, die alleen in de eigen klas worden benut.
- Leerkrachten met kinderen met speciale onderwijsbehoeften hier extra uren voor geven, werkdrukvermindering op de normjaartaak.
- Leerlingen met een leerachterstand de kans bieden om 'met hun handen' te leren. Vaak zijn dit praktisch ingestelde kinderen, die het fijn vinden om in de praktijk te leren. Nu moeten wij dit lesmateriaal zelf samenstellen en worden er eisen gesteld waaraan deze leerlingen niet aan zullen voldoen. Ook moet de eis voor een IQ onderzoek los gelaten kunnen worden als leerlingen op een eigen leerlijn worden geplaatst.
- Leerlingen met een leerachterstand kunnen m.b.v. Aparte programma's makkelijk behouden blijven voor het reguliere onderwijs. Daar is zeker tijd voor te regelen binnen de lessen. Maar voor leerlingen met een gedragsstoornis moet het als school veel makkelijker en sneller zijn om deze naar het speciaal onderwijs door te verwijzen. Je kan als leerkracht deze kinderen niet bieden wat ze nodig hebben. Je hebt de tijd niet die deze kinderen nodig hebben of ook wel opeisen. Ook zorgen deze kinderen ervoor dat je veel minder aandacht hebt voor de andere kinderen in de groep. Deze 'lijden' dan eigenlijk ook onder een kind met een gedragsstoornis. Het zou mooi zijn als kinderen met een gedragsstoornis ook naar het speciaal onderwijs kunnen worden verwezen zonder de toestemming van ouders.
- Leerlingen op tijd kunnen doorverwijzen, dan snelle actie.
- Luister naar de leerkrachten, want die weten waar ze het over hebben en putten uit ervaring!
- Luisteren naar de ervaringen uit de praktijk en samen tot oplossingen komen die werkdruk verminderen en mogelijkheden van personeel vergroten!
- Luisteren naar de leerkrachten. Zij lopen over en kunnen niet het onderwijs bieden wat ze graag zouden geven. Hoe kan je 21e-eeuwsevaardigheden aanbieden als je kinderen ertussen hebt die niet kunnen concentreren, slecht kunnen luisteren, meerdere niveaus lager rekenen of lezen. De klassen moeten kleiner en het onderwijs moet niet alles op het bordje krijgen wat de politiek weer verzint. Luister naar de praktijk en verzin geen onzinnig beleid.
- Maak passend onderwijs ook passend voor de 'gewone' leerling. De gewone leerling komt nu echt te kort.
- Makkelijker toegang tot bv orthopedagoog
- Makkelijker doorstroom speciaal onderwijs tussendoor, kleuters krijgen bv 1 jaar de tijd om te laten zien wat ze "kunnen" daarna draagt de school financiële verantwoordelijkheid wat volkomen belachelijk is. Mogelijkheid om tussendoor kinderen door te verwijzen en gedeeltelijk gebruik te maken van speciaal onderwijs,
- Maximum stellen van het aantal kinderen die extra ondersteuning nodig hebben (ook zonder indicatie)
- Meer aandacht in de opleidingen
- Meer aandacht voor de draagkracht van de leerkracht!
- Meer autonomie bij de scholen en meer samen optrekken met ouders (door scholen) en zorgteams.
- Meer begeleiding individueel voor kinderen die dat nodig hebben. Leerkrachten daar meer tijd voor geven. Lesgeven aan 28 kinderen met ongeveer 3 gedragsproblemen, met suikerziekte etc. kost in de praktijk veel tijd.
- Meer duidelijkheid in de hulpverlening die kan worden ingezet binnen school. Minder papierwerk en minder verantwoording afleggen

- Meer experts binnen halen in een schoolorganisatie
- Meer fte per school om het onderwijs te kunnen bieden wat we zo graag willen bieden. Het frustrert om elke dag 31 leerlingen alle aandacht te willen geven die ze nodig hebben, maar het niet kunnen doen, omdat er te weinig tijd/geld is!
- Meer geld
- Meer geld
- Meer geld en hulp
- Meer geld en meer expertise. Zijn zoveel mensen met kennis aanwezig die zijn wegbezuinigd
- Meer geld investeren om meer leerkrachten aan te trekken.
- Meer geld, meer handen in klas, betere voorzieningen, mogelijkheid om kinderen met gedragsproblemen toch naar speciaal onderwijs te laten gaan.
- Meer geld, meer hulp in klassen. En de weg naar so makkelijker maken
- Meer geld/tijd vanuit het samenwerkingsverband voor individuele gevallen. Nu is er vaak 3 maanden 2x per week een uur. Of 6 maanden 1x per week een uur begeleiding mogelijk.
- Meer handen in de groep en extra begeleiding voor de zorgleerlingen buiten de groep, zodat de "gewone leerling" ook de aandacht krijgt die hij/ zij verdient.
- Meer handen in de groep. Conciërge op elke school, voor bepaalde taken die nu ook door de LK gedaan worden. Een LK moet doen waar hij/zij is opgeleid.
- Meer handen in de klas
- Meer handen in de klas
- Meer handen in de klas, af van cito cultuur, af van cijfer cultuur, ieder kind moet zich op zijn eigen manier kunnen ontwikkelen. Als een kind telkens een 5 krijgt dan maak je me niet wijs dat dat kind zich gelukkig voelt, ze gaan toch vergelijken en krijgen vaak minder zelfvertrouwen. Praten hierover en complimenteren helpt dan te weinig.
- Meer handen in de klas.
- Meer handen in de klas. De leerkracht is de professional. Einde aan de eindeloze administratieve verplichtingen die je voor speciale leerlingen moet aanleveren. Daar is geen kind mee geholpen! Een leerkracht met een goed hart op de juiste plaats en voldoende handen in de klas is ruim voldoende om passend onderwijs te bieden. Zonder administratieve verantwoording aan alle kanten.
- Meer handen in de school, onderwijsassistenten, klassenassistenten maar ook kindercoaches zouden er moeten zijn.
- Meer handen. Meer tijd
- Meer hulp buiten de klas, minder administratie voor verwijzing/onderzoek ed.
- Meer hulp in en om de klas
- Meer insteken op passende zorg.
- Meer investeren in kleinere groepen. Meer en betere hulp van specialisten en ib'ers, niet alleen "zo moet je het doen", maar daadwerkelijke hulp.
- Meer investeren in ruimte, rustige werkplekken, meer grondoppervlak zodat leerlingen letterlijk ruimte en rust hebben
- Meer kennis in de scholen d.m.v. Specialisten op gebied van rekenen, taal, begaafdheid enz.
- Meer kinderen met gedragsproblemen die echt de groep verstoren toch gemakkelijker kunnen doorverwijzen naar het speciaal onderwijs.
- Meer leerkrachten (i.p.v. Onderwijsassistenten). Specialisten (vakdocenten) inzetten. Ondersteuning in de klas. Allerebelangrijkste! Formulieren en aanvragen zodanig maken dat het niet frustrerend is voor de leerkracht!!!! Afspraken binnen samenwerkingsverbanden stroomlijnen!! Werkende formulieren (laat professionele ICT-ers het checken zodat wij ons kunnen bezighouden met het onderwijs.
- Meer leerkrachten dan klassen op scholen, zodat je soms in kleinere groepjes kan werken. (Met mensen die wel een complete lesbevoegdheid en kennis hebben)
- Meer mogelijkheden voor plusscholen voor kinderen die meer aankunnen. Dit is ook passend onderwijs!
- Meer ondersteuning (mankracht, geld) om kinderen met een speciale zorgbehoefte te begeleiden.
- Meer ondersteuning door de dag heen, minder papierwerk er voor
- Meer ondersteuning door leerkrachtondersteuner i.p.v. onderwijsassistenten of kleinere klassen

- Meer ondersteuning, duidelijke afspraken, werkdruk leerkrachten in de gaten houden, maximaal aantal leerlingen met een bijzondere behoefte in één klas, meer IIn naar speciaal onderwijs
- Meer onderwijsassistenten in de klas i.p.v. dure specialisten die alleen adviseren.
- Meer onderwijsassistenten in te kunnen zetten.
- Meer Plusleerkrachten=meer tijd en hulp/ ondersteuning praktisch en qua tijd. Meer en vanzelfsprekender onze eigen talenten/interesses kunnen inzetten. Meer expertise van buitenaf in school aan IIn aanbieden: SoVa training van ZZP-ers, massagetraining, hoogbegaafdheid juf, dyslexie/ dyscalculie juf (Bouw) . Ik geef tekenlessen aan groepen, maar is best pittig naast mijn werk als juf voor gr 1/2 met het geven van passende individuele aandacht/hulp. Persoonlijkheidsstraining lijkt mij erg nuttig voor de toekomst (Claire Boonstra)! Praktisch zijn we slim, liefde voor het persoon doen wij met 4x wijzer, maar we willen en zullen meer hulp, aanbod kunnen gebruiken!
- Meer ruimte op school, meer tijd van de leerkracht of extern persoon.
- Meer samenwerking met alle zorgverleners rondom het kind. Weg met de beperkingen van tijd en geld die dit soms onmogelijk maken of de afhankelijkheid van de bereidheid van ouders en zorgverleners hierin.
- Meer scholing van de teams. Expertise bovenschools in (blijven) zetten.
- Meer speciaal onderwijs voor zeer moeilijk opvoedbare leerlingen en zeer moeilijk lerende kinderen.
- Meer specialisaties, meer geld, kleine klassen
- Meer specialisme in een school kweken en gebruik maken van elkaars mogelijkheden. Door binnen een bepaalde omgeving elkaar leerlingen door het specialisme per school op te kunnen vangen, zodat de kinderen niet altijd uit hun veilige omgeving gehaald worden als 1 school het specialisme niet heeft. Zo kan je er ook voor zorgen dat leerkrachten zelf zich gaan verdiepen in een specialisme en niet van alles veel moeten afweten.
- Meer tijd hebben om dingen goed te kunnen voorbereiden.
- Meer tijd voor één op één gesprekken met leerlingen. Dat er bijv. Een extra leerkracht aanwezig kan zijn zodat de groepsleerkracht dit zelf op kan pakken. Gesprekken met kinderen/ouders vergen veel tijd maar zijn wel heel kostbaar.
- Meer tijd vrijmaken en extra ondersteuning en natuurlijk faciliteiten
- Meer vertrouwen in de expertise van leerkrachten. Op het moment dat een leerkracht aangeeft dat een kind ondanks extra hulp/interventies vastloopt, het traject naar speciaal onderwijs niet te lang laten zijn! Bureaucratie. Veel verschillende mensen in de klas. Allemaal kijkend vanuit kansen. Daar ben ik natuurlijk ook helemaal voor. Maar wanneer je ziet dat een leerling echt ongelukkig is ook nog na veel afstemming. Gefrustreerd raakt en een gevaar is voor zichzelf en of klasgenoten moet hulp vanuit het samenwerkingsverband sneller komen. Niet aan procedures vastzitten. Dit komt niemand ten goede!!
- Meer vertrouwen in het vakmanschap van de leerkracht.
- Meer vertrouwen in leerkrachten als zij aangeven dat het niet gaat en sneller actie ondernemen in de richting van speciaal onderwijs. SO weer de plaats geven die het verdient.
- Meer vertrouwen op de expertise en professionaliteit van ervaren leerkrachten met voldoende bijscholing. Deze mensen zijn capabel om aan te geven wanneer de extra interventies niet meer toereikend zijn.
- Mensen van SBO inzetten op het bao. Meer instroommomenten voor IIn die naar het SBO moeten. Meer vertrouwen in expertise, op het moment dat er om hulp gevraagd wordt.
- Met name kinderen met gedragsproblemen leveren groter problemen op. Dit heeft soms grote impact in een klas. Deze kinderen eerder door kunnen verwijzen.
- Minder administratie en verantwoording voor kinderen met een rugzak, makkelijker aanvragen van arrangementen, eenvoudiger maken van doorverwijzen. Kan een deskundige die een of twee keer observeert als een leerkracht aangeeft niet verder te kunnen met dit kind vaststellen dat dit kind en deze groep en deze leerkracht beter af zijn bij plaatsing op speciaal onderwijs. bij een kind met een speciale onderwijsbehoefte zou het voldoende moten zijn om drie keer per jaar te evalueren in een groot overleg waar de volgende drie vragen positief beantwoord dienen te worden. NI heeft het kind het naar zijn zin in de groep, is er sprake van groei, is de groep gelukkig met dit kind in de groep, gaat de aandacht naar dit kind niet ten koste van de groep, is de leerkracht gelukkig met dit kind in de groep

- Minder administratieve rompslomp bij overstap naar SO/SBO; toegang makkelijker maken voor kinderen die dit gewoon nodig hebben. Meer plekken op SO en SBO creëren
- Minder administratieve werkdruk voor leerkrachten, zodat leerkrachten lessen kunnen voorbereiden / tijd hebben voor gesprekken met ouders.
- Minder bureaucratie en meer aandacht voor de behoefte van het kind.
- Minder bureaucratie zodat wanneer een leerling echt structureel uitvalt in het regulier onderwijs, deze sneller door kan stromen naar het speciaal onderwijs. Daarnaast kleinere klassen en werken met parallelklassen, zodat instructie op verschillende niveaus gemakkelijker gegeven kan worden door 2 leerkrachten. Extra onderwijsassistenten om de werkdruk te verlagen en mee te helpen in de klas is ook zeker een goede optie.
- Minder bureaucratie. Sneller hulp krijgen binnen de groep. Het duurt allemaal erg lang, voordat er iets gebeurt. Dit vraagt veel van een leerkracht.
- Minder lang aanmodderen en realistisch zijn of het haalbaar is dat een kind op regulier onderwijs blijft. Mijn inziens maakten we voor het passend onderwijs werd ingevoerd deze afweging ook al zeer zorgvuldig.
- Minder leerlingen in een groep, meer geld voor onderwijsmaterialen, meer voorbereidingstijden, beperkt aantal "passend onderwijs" leerlingen in een groep zodat het niet ten koste gaat van de "normale" leerlingen die anders later weer geld kosten van de gezondheidszorg wegens psychische problemen e.a. Vanwege te weinig aandacht en opheffen achterstanden in educatie door privé bijscholing e.d.
- Minder papierwerk
- Minder papierwerk, zodat je meer kunt doen/ voorbereiden voor de zwakkere leerlingen en de gehele klas.
- Minder papierwerk. Voor een aanvraag zou je gewoon willen dat ze is even kwamen kijken dan alles op papier en bewijs van wat je al gedaan hebt en waarom het niet lukt, etc.
- Minder rapportage maar gewoon vertrouwen op wat de leerkracht zegt! Zelf meegemaakt: jongetje in november aangemeld, we horen niks, bellen, mailen, bellen, maandenlang "we zijn er mee bezig." Dan ineens in april: "we sluiten het dossier want we hebben geen papieren." Aaaaargh die hebben we in november al gestuurd maar jullie doen er niks mee!! En dan "oh ja, tja nu is het te oud wil je alles even opnieuw -in miljoenvoud- aanleveren?"
- Minder taakuren eromheen, dat slokt teveel tijd op. Focus voor de kinderen in de klas en begeleiding door meerdere professionals wat betref kinderen met gedragsproblematiek, zij slokken teveel tijd op en dat gaat echt ten koste van de kinderen die welwillend zijn. Bij veel ouders is er een taboe op het gebruik van medicatie, maar het zou zeker helpen bij constatering van bepaalde gedragsproblematiek. Zal niet zeggen verplicht stellen, maar wel kunnen benoemen.
- Moeilijk deze enquête in te vullen omdat succesvol zijn vooral ook afhangt van randvoorwaarden. De kinderen met opvallend gedrag vergen de grootste investering van de leerkracht en van de groep. Op onze school is er bijvoorbeeld de wil en ook het nodige specialisme dan wel mogelijke begeleiding, maar er zijn teveel kinderen die een specifieke onderwijsbehoefte hebben in een groep van 30 leerlingen. De klassendeler moet drastisch omlaag en er zou een maximum per groep moeten komen aan kinderen die veel begeleiding vergen. Combineer dit met achtervang in situaties waarbij een leerling zich even uit de situatie moet terugtrekken, dan zijn we al een heel eind.
- Niet alleen het belang en de behoeften van het individuele kind meewegen in een indicatie, maar ook de mate van verstoring voor de klas, de school en de leerkracht die bijvoorbeeld een leerling met gedragsproblemen geeft.
- Niet altijd afhankelijk van het samenwerkingsverband. Veel geld gaat zo naar het observeren van kinderen zonder dat er echt gehandeld wordt. Veel verkregen tips zijn zo oppervlakkig.
- NIET doen! Meer investeren in Speciaal onderwijs. Zij kunnen wel de hulp bieden die nodig is voor die leerlingen. De leerlingen die ik uiteindelijk, na heel veel ellende, toch op het speciaal onderwijs heb gekregen, zijn daar een stuk gelukkiger geworden! En dat gun je een leerling toch? Is dat niet veel meer passend?

- Niet kijken naar het aantal leerlingen in een klas en daar een maximum op zetten maar kijken naar het aantal gediagnostiseerde en niet gediagnostiseerde Iln in de o.b. Zodat er al vroegtijdig een o.a. Ingezet kan worden, zodat de basis er goed in zit en niet achteraf leerstofhiaten aangepakt moet door slechte groepsvorming sfeer en er veel tijd gaat naar de zorgplan en de gewone Iln te weinig aandacht/ instructie hebben krijgen.
- Niet te doen! Alleen met hele kleine klassen en veel meer handen!
- Nog meer handen in de klas , het welbevinden van de leerling monitoren
- Nu we proberen om leerlingen zo lang mogelijk in de klas te houden is het wel nodig om goede begeleiding en hulp te bieden als het echt niet meer gaat. Deze begeleiding is onvoldoende. Ook het serieus nemen van de hulpvraag is in mijn ogen onvoldoende.
- Om elk kind te bieden wat hij/zij nodig heeft, moeten de klassen kleiner. De hulp van goede onderwijsassistentes blijft nodig om kinderen dat te bieden waar ze recht op hebben. Wij werken allemaal keihard en dat soms met een ontevreden gevoel dat leerlingen niet dat krijgen wat ze verdienen. Sommige leerlingen zijn beter af in het speciaal onderwijs en dat uit zich vooral in de bovenbouw. Dan is het echter al 'laat' om de leerlingen in het speciaal onderwijs te laten instromen. Hier moet eerder en adequater over nagedacht worden.
- Onderwijsassistenten hebben nu weinig ervaring is lesgeven , leerontwikkeling, en leerlijnen. Toch zijn zij degenen die deze groep kinderen begeleiden. Dit moeten weer leerkrachten worden met ervaring. De kinderen met de grootste problematiek worden nu ondersteund door de minst opgeleide mensen binnen de school. Aansturing is door leerkracht, maar die zit en niet bij en ziet niet gebeuren wat er op dat moment nodig is. Bovendien is er geen tijd om met onderwijsassistent de aanpak door te nemen want zij krijgen inpsuzr niet betaald, of na school en zijn dan vaak meteen weg.
- Op de Pabo al meer aandacht voor deze doelgroep.
- Op dit moment is het grote probleem bij ons op school: mankracht. Er zijn niet voldoende leerkrachten, IB-ers en ondersteunend personeel om de Iln alles te bieden wat ze nodig hebben. Meer personeel zou al veel uitkomst bieden.
- Op een ander manier kijken waar het gedrag vandaan komt. Kijk naar de start van een kind, naar zijn geboorte. Hier ligt een schat aan informatie of een kind zich veilig kan voelen of steeds alert moet zijn. En wanneer is een gedragsprobleem een probleem? Meer mogelijkheden om te bewegen, ander meubilair voor leerlingen kan al zoveel bewegingsonrust wegnemen. Dit is misschien niet de oplossing voor alle leerlingen, maar wel voor een deel wat nu onrust ervaart door andere leerlingen en vandaaruit zelf weer storend gedrag laat zien.
- Op het moment dat passend onderwijs niet gestuurd wordt vanuit een 'bezuinigingsgedachte' en een school meer faciliteiten krijgt, zou passend onderwijs kunnen slagen. De laatste jaren hebben scholen vooral moeten inleveren op extra hulp en begeleiding (geen RT, Ib'ers moeten meer werk met minder uren doen, etc.)
- Op kleine scholen extra mensen om juist die leerkrachten te helpen. Leerkrachten op een kleine school ervaren toch al meer werkdruk.
- Op school de onderwijsassistenten weer invoeren voor de brodnodige ondersteuning van de leerkracht. Geen combinatiegroepen bij te veel zorg leerlingen. Er gaat dan te veel tijd van de leerkracht naar het lesgeven en voorbereiden van de 2 groepen.
- Opheffen! Lijkt mij duidelijk dat het PO in NL op dit moment van een dramatisch niveau is. Staken is aan de orde van de dag, er is geen leerkracht te vinden, klassen worden naar huis gestuurd en het salaris is om te janken. Maar omdat leerkrachten zich als mietjes gedragen en niet hun grenzen aangeven worden er door mensen die nooit in de klas komen allerlei leuke en sociale regels en ideeën ingevoerd zoals het passend onderwijs. In de afgelopen jaren zie ik mijn klassen kapot gaan. Ik kan geen kind fatsoenlijk aandacht geven omdat ik alle extreme zorgkinderen maar in de groep moet houden. Laat gewoon de SBO scholen weer terug komen en accepteer dat een kind met zware gedragsproblemen en leerproblemen niet bij reguliere kinderen in de klas kan zitten.
- Passend onderwijs betekent ook veel overlegsituaties met de verschillende ondersteuners, RT-ers, logopedisten, gedragsdeskundigen etc. etc. Naast de dagelijkse praktijk in de groep, voorbereidingen voor de volgende dag, registreren etc. Voelt dat overleg als werkdrukverhogend omdat het altijd plaatsvindt na schooltijd. Dat zou best onder schooltijd mogen. Dus iemand extra in de buurt die even de klas kan opvangen.

- Passend onderwijs ging gepaard met een bezuiniging in het onderwijs. Dit kan niet de bedoeling zijn. De problemen werden grote, maar de gelden werden minder! Geld om de klas echt kleiner te maken en meer onderwijsassistenten in de klassen.
- Passend onderwijs is bovenop de leerkracht gekomen; een leerkracht die al een hoge werkdruk had. Dat komt niemand ten goede. Passend onderwijs kun je alleen bieden als er structureel meer geld naar de scholen gaat voor de aanschaf van benodigde methodieken, extra handen in de klas en gedegen opleidingen.
- Passend onderwijs is een heel erg slecht idee! Je kan blijven trekken aan een dood paard, maar het gaat niet werken! Het is in het leven geroepen vanwege kostenbesparing maar het is echt een heel slecht plan! Dus kap er mee! Vraag aan alle leerkrachten heel concreet: "is passend onderwijs een goed idee?" Dan zegt het merendeel: 'Nee!!'
- Passend onderwijs terugdraaien!
- Programma's die het afstemmen van een hulplan makkelijker maken, concreet ingevuld met passende oefenstof
- Psycho-educatie voor leerlingen met een zelfde ondersteuningsbehoefte. Het leren van elkaar en met elkaar stimuleren.
- Remedial Teachers weer inzetten. Bij vooral gedragsproblematiek kunnen verwijzen.
- Rooster de leerkracht meer vrij zodat hij tijd heeft voor goede voorbereiding, betere evaluatie, de ontwikkeling van methoden voor de kinderen die een andere aanpak verdienen
- Ruime scholen, zowel binnen als buiten; ook de buitenruimte bij de school moet goede speelruimte zijn met meer groen/natuur om ook tot rust te kunnen komen.
- Rust, geen gezeur over gemiddelden, zodat je daadwerkelijk het kind centraal kan stellen i.p.v. De opbrengsten. Afknallen van de toets- en afrekencultuur. Volledige focus op, geld en mensen investeren in talentontwikkeling
- Samenwerkingsverband kan klassen of scholen bezoeken om beeld te krijgen van ondersteuningsbehoefte.
- SCHAFF HET AF!
- Scholen faciliteren en stimuleren i.p.v. Controleren en afrekenen op cijfers en getallen en gemiddeldes. Ouders verantwoordelijk houden voor de opvoeding, niet alles in de schoenen van het onderwijs/opvang duwen.
- Scholing is prima, maar laat dit dan niet weer werkdrukverhogend zijn. Hier moet de leerkracht ook tijd voor krijgen of in teamverband met de hele school, zodat iedereen dezelfde kennis en knowhow heeft.
- Scholing van de leerkrachten en meer handen!
- Scholing voor leerkrachten hoe je onderwijs passend te maken voor alle leerlingen en kleinere groepen, zodat je na schooltijd meer tijd hebt om voor te bereiden en alle kinderen door een goed instructiemodel een beter leerklimaat aangeboden krijgen.
- Signalen die leerkrachten geven door ouders opgepakt worden, waardoor we met toestemming adequaat kunnen handelen.
- Snelle praktische hulp, voldoende materialen en werkbare plannen. Begeleiding die de ouders eerder kunnen overtuigen van de noodzaak.
- Sneller de knoop doorhakken voor verwijzing naar het speciaal onderwijs. Nu zit je jaren te 'tobben' voordat dit kan. Dit is en voor het kind niet goed en ook voor leerkrachten niet. Ook gaat vaak ten koste van de overige kinderen in de klas. Nu heb ik toevallig een makkelijke groep. Maar 2 jaar geleden had ik een klas met 3 leerlingen met zeer lage intelligentie, een leerling die volop in de molen zat voor onderzoeken en zelfs opgenomen moest worden, 2 Iln. Die nog geen medicatie hadden voor ADHD en andere stoornis. Dat is gewoon te veel van het goede en toen dacht ik: "Het hele passend onderwijs kan het dak op!" Ik vind dat er maar max. 2 Iln. Met extra behoefte in je klas mogen zitten. Maar soms heb je toevallig zo'n jaar... En dan heb je toch veel leerkrachten die het niet trekken.
- Sneller knopen doorhakken i.p.v. Eindeloos te blijven proberen een kind op het reguliere onderwijs te houden. Minder bureaucratie bij beslissingen van o.a. Commissies. Minder lagen/instellingen en personen die iets moeten vinden van een casus. Hiermee wordt veel kostbare tijd en geld verspild.

- Sneller onderzoek mogelijk maken waardoor kinderen niet te lang in het reguliere onderwijs mee MOETEN draaien. De administratieve rompslomp er omheen kan veel korter en de te bewandelen weg kan ook korter. Minder tussenpersonen!
- Sneller verwijzen naar speciaal onderwijs en groepen van rond de 20 lln.
- Snellere doorverwijzing, geld, tijd, ruimte
- Speciaal onderwijsklassen in een "gewone" basisschool.
- Speciaal onderwijs herinvoeren
- Speciaal onderwijs opnieuw leven inblazen
- Speciaal onderwijs toegankelijker maken, zodat kinderen onderwijs op maat kunnen krijgen.
- Speciale klassen voor de leervakken om de niveaoverschillen te beperken en gezamenlijke activiteiten gericht op sociale vaardigheden en creativiteit.
- Speciale scholen blijven inzetten en laten groeien.
- Specialisme terug de school in halen. Passend onderwijs invoeren maar de RT'er de school uit.. Onbegrijpelijk.
- Specialistische hulp snel inzetten.
- Stap eens af van die overvolle plofklassen dan krijgen tenminste alle kinderen waar ze recht op hebben. Goed en passend onderwijs. We hebben tenslotte maar 2 handen. Ik vind passend onderwijs vooral een bezuiniging waar veel kinderen de dupe van zijn.
- Stop met deze verkapte bezuinigingsmaatregel. Speciaal onderwijs voor leerlingen die extra hulp nodig hebben eb zich mogelijk prettiger voelen in een omgeving waar ze niet altijd een buitenbeentje zijn.
- Structureel ambulante tijd vrijmaken in de scholen voor degenen die zich gespecialiseerd hebben om ondersteuning te bieden in de klassen waar nodig.
- Structurele en verplichte scholing voor alle leerkrachten EN pabo-docenten.
- Terug naar het speciaal onderwijs, zodat leerlingen met zorg alle aandacht krijgen en dat het reguliere onderwijs zich weer kan richten op het geven van goed onderwijs.
- Twee fulltime leerkrachten op een groep van 40 leerlingen. Twee keer zo grote lokalen, zodat kinderen de ruimte hebben en er ook voor kinderen met speciale behoeften voldoende ruimte is (neemt veel onrust weg)
- Twee leerkrachten in de klas.
- Tweede Kamer moet met mensen uit het werkveld in gesprek gaan en daar ook echt wat mee doen!!!!
- Uitgaan van de mogelijkheden en talenten van het kind
- Vast gelopen teams uit elkaar halen en opnieuw beginnen. Er zijn veel teams die al jaren varen op oudere medewerkers die het lastig vinden te vernieuwen.
- Veel meer de ouders in het geheel betrekken. voornamelijk als het om gedragsproblemen gaat. Veel problemen beginnen thuis.
- Veel meer handen in de klas. Onderwijsassistenten, gespecialiseerde onderwijzers, specialistische hulp van buitenaf.
- Veel meer leerkrachten op de scholen
- Veel meer nog vragen wat de leerkrachten nodig hebben en hier dan ook naar luisteren en er acties aan koppelen. Nu wordt ik wel gehoord, maar vervolgens kan er vaak niets met wat ik wens om beter onderwijs te kunnen geven aan alle kinderen in de groep. Inclusief de arrangementen dus.
- Veiligheid bieden in kleinere groepen!
- Verschillende kinderen lopen na PO in regulier VO vast! Overgang moet voor speciale kinderen beter verlopen. Daar mogen leerkrachten worden bijgeschoold. School ontvangt met zorgaanmeldingen meer geld maar overgang is dubbel groot. Kids worden veel te veel aan lot over gelaten.
- Verwijzingsprocedures van bao naar (s)bao versoepelen. Heel wat kinderen zij beter af in het (s)bao!
- Voldoende financiële middelen en onderwijsmiddelen op school voorhanden. Niet alleen kijken naar het kind dat extra hulp nodig heeft maar naar de groep waarin hij/zijn zit
- Voor kleine scholen is het moeilijk te realiseren. Dit komt vooral omdat er te weinig geld in de school terecht komt. Er moet beter gekeken worden naar BRIN nummers. Wij hebben 4 scholen onder 1 BRIN nummer. In totaal zijn we geen kleine school, maar alle scholen bestaan uit 70 leerlingen (3 klassen) of minder.

- Vooral gedragsmatig moeilijke leerlingen sneller kunnen verwijzen naar speciaal onderwijs. Deze enkele leerlingen in de groep eisen 80% van de aandacht leerkracht op en creëren onveilig gevoel bij andere leerlingen
- Vooral meer handen in de klas! Alleen met scholing lukt het niet. Je weet als leerkracht steeds meer maar kan het gewoon niet uitvoeren. Alleen scholing is geen oplossing. En als er scholing is graag onder schooltijd en niet er naast omdat je al overloopt.
- Wat ik schreef lijkt negatief. Maar er is zoveel afhankelijk van het kind, de klas, de leerkracht. En de leerkracht kan het echt niet alleen. De leerkracht moet ook niet verzanden in overlegmomenten van de speciale leerling. Er zitten ook veel "gewone" leerlingen die recht hebben op de juf.
- Weer terug naar hoe het was; dat kinderen met speciale behoeften naar het sbo mogen
- Wet passend onderwijs in de prullenbak gooien. Kinderen weer de mogelijkheid geven om naar SBO te laten gaan. SBO meer tijd en handen geven. Passend Onderwijs slechtste plan ooit. Is zeker niet i het belang geweest van de leerlingen!
- Wil het uitgangspunt van passend onderwijs uitvoerbaar worden, dan zijn kleinere klassen van belang. Zo krijgt elk kind de aandacht dat het verdient. Meer vertrouwen in leerkrachten; ervaren leerkrachten inzetten.
- Zet de leerkracht in zijn/haar kracht. Zorg voor echt kleinere klassen en kinderen waarvoor het regulier basisonderwijs echt niet werkt, niet nodeloos lang op school proberen te houden maar sneller verwijzen. Gaat nu toch nog wel regelmatig ten koste van de andere kinderen, de leerkracht voor de groep en alle andere betrokkenen. De trajecten (lees: het uitproberen van dingen) wordt nu in sommige gevallen echt nodeloos gerekt) Zeer slecht voor gezondheid van velen en de veiligheid in de klas.
- Zoals ik al eerder schreef. Meer handjes in de klas.(onderwijsassistentes)
- Zorg en hulp specialisten naar school laten komen. Rekening houden met schooltijd. Op school zijn lessen en spel ook belangrijk. Kinderen worden te makkelijk uit de klas geplukt en zijn dan weer uitzondering....
- Zorgen dat als het niet gaat op school toch een plekje op so
- Zorgen voor werkdrukverlichting in het onderwijs.
- Meer investeren door de overheid in het onderwijs voor meer handen in de klas en minder administratieve druk bij scholen m.b.t. (zorg)leerlingen

Wat voor leerlingen (die extra ondersteuning krijgen en die bij u in de klas zitten) zijn dat? Anders, nl...

Rode draad:

- ADHD
 - Dyslexie
 - Dyscalculie
 - Anderstalig
 - Cluster 2
 - (hoog/zwak) begaafdheid
 - Syndroom van down
 - Kind met spraak, taal of leer achterstand
 - Nt2
 - Zwak sociaal milieu
 - Trauma
 - Autisme spectrum stoornis (ASS)
 - TOS
-
- ADHD, Dyslexie, IQ onder de 80
 - Andere nationaliteit
 - Anderstalig
 - Anderstaligen
 - Apart rekenprogramma
 - Autisme
 - Autisme
 - Begaafdheid
 - Cluster 2
 - Cluster 2
 - Cluster 2
 - Cluster 2 (Spraak-taal achterstand)
 - Cluster 2 Tos
 - Cluster 2, zeer grote taalachterstand
 - Cluster2
 - Cognitief
 - Cognitief laag werk IQ.
 - Dyslectische kinderen
 - Dyslexie
 - Dyslexie
 - Dyslexie
 - Dyslexie
 - Dyslexie / Dyscalculie
 - Dyslexie dyscalculie
 - Dyslexie training of rt en OPP
 - Dyslexie, dyscalculie, taalproblemen
 - Dyslexie: leesbegeleiding
 - Dyslexie; dyscalculie;
 - Ernstige enkelvoudige dyslexie, met zeer grote achterstand en bijkomende sociaal emotionele problemen
 - Ernstige leerproblemen
 - Extra uitdaging
 - Geen Nederlands sprekend in een tutorprogramma. Soms getraumatiseerd door oorlog. Iq is niet te bepalen en in de verdere schoolcarrière komen daarin of in gedrag ineens problemen naar boven
 - Hierboven bedoel ik twee kinderen met geïndiceerde TOS. Plus nog twee NT2 kleuters vanuit Syrië, die niet Nederlands spreken, maar ook niet goed Arabisch.
 - Hoogbegaafd

- Hoogbegaafd
- Hoogbegaafde leerlingen die vastgelopen zijn in regulier onderwijs
- Hoogbegaafde leerlingen
- Hoogbegaafden
- Hoogbegaafden
- Hoogbegaafden
- Hoogbegaafden
- Hoogbegaafdheid
- Hoogbegaafdheid en daaraan gerelateerde beperkingen
- Individuele leerlijn
- IQ onder de 70
- Kind met down, kind met spraak/taal achterstand, NT 2 kinderen van binnen de EU.
- Kinderen die anderstalig instromen
- Kinderen die dyslectisch zijn, rekenproblemen, taalachterstand en kinderen die meer aankunnen
- Kinderen met beperkte capaciteiten
- Kinderen met een eigen leerlijn (opp)
- Kinderen met een grote leerachterstand, vluchtelingen
- Kinderen met een taalachterstand die geen Nederlands spreken
- Kinderen met leerachterstanden op meerdere vakgebieden
- Kinderen met leerproblemen en dyslexie
- Kinderen met taalstoornis
- Kinderen van Poolse afkomst, kinderen die Bouw nodig hebben met erfelijke dyscalculie/dyslexie (we weten immers sneller en meer?!), kinderen van gescheiden ouders, en kast but not least, de aandacht voor het individuele kind, : het kind dat ineens kan lezen, het kind met een hiaat, zorg en contact voor ouders. Kinderen van gescheiden ouders, kinderen met problemen juist van de ouders (depressie, alleenstaand)
- Laag IQ
- Laag IQ
- Laag IQ (zwakbegaafd)
- Laag IQ zonder indicatie (vroegere LOM-leerlingen)
- Lage intelligentie
- Leerachterstanden
- Leerachterstanden en zorgelijke thuissituatie
- Leerling met enorme taal achterstand
- Leerlingen die de concentratie van een augurk hebben. Kinderen die thuis alles voor elkaar krijgen en op school denken dat dit hier ook lukt.
- Leerlingen die de taal nog niet beheersen omdat ze nog niet lang in Nederland zijn
- Leerlingen met leerachterstanden
- Leerlingen met zeer instabiele thuissituaties
- Leerondersteuning
- Leerproblematiek
- Leerproblemen
- Leerproblemen
- Leerproblemen
- Leerproblemen o.a. Mogelijk dyslexie, dyscalculie
- Lln. Met ASS
- Meer begaafde kinderen hebben ook ondersteuning/begeleiding nodig
- Meerbegaafden
- Meertalige kinderen
- Met indicatie
- NT2 leerlingen
- Niet Nederlandstalig.
- Nieuwkomers met een taalachterstand in het Nederlands
- Nieuwkomerskinderen die zijn doorgestroomd naar 7/8 zodat ze op leeftijd zitten maar cognitief er niet aan toe zijn

- Niveau, anderstalig
- Nog onbekend
- NT2 kinderen recht uit het buitenland
- Nt2
- Nt2
- Nt2
- Nt2
- NT2
- NT2
- NT2
- NT2
- NT2 kinderen
- NT2 leerling
- NT2 leerling die alleen Chinees spreekt
- NT2 leerlingen die net uit een ander land komen en geen Nederlands spreken
- NT2 nieuwkomers
- NT2, dyslexie
- Ouders met een beperking
- Persoonlijk onderwijs plan op basis van intelligentie
- Plusklas
- Sociaal emotionele problematiek
- Sociaal zwak milieu
- Spraak / taal
- Taal probleem
- Taalachterstand
- Taalproblematiek
- TOS
- TOS
- TOS
- TOS
- TOS
- TOS
- TOS
- TOS
- Tos en Autisme
- Trauma
- Twee leerlingen met zware rekenproblemen, 4 dyslectische leerlingen, 1 leerling met autisme en 1 leerling met een gedragsprobleem. Daarnaast zeker 3 leerlingen die meerbegaafd of hoogbegaafd zijn. Er zit ook wel enige overlap in. (autisme en dyslectisch bijvoorbeeld)
- Veel buitenlandse kinderen met TOS problematiek
- Vijf NT2 leerlingen met taalachterstand
- Vluchteling met laag IQ en taalachterstand en mogelijk trauma
- Vluchtelingen na schakelklas
- Zwak op gebied van spelling
- Zwak sociaal milieu